

SPRAWOZDANIE

Rektora
z działalności Akademii Ekonomicznej
w Poznaniu za lata akad.
1990/91 - 1992/93

POZNAŃ 1993

SPRAWOZDANIE

Rektora
z działalności Akademii Ekonomicznej
w Poznaniu za lata akad.
1990/91 - 1992/93

POZNAŃ 1993

Autor
prof. dr hab. BOHDAN GRUCHMAN

Zdjęcia
Jadwiga Augustyniak

BIBLIOTEKA UEP GŁÓWNA
276612/1990/91-1992/93

Wydano za zgodą Rektora Akademii Ekonomicznej w Poznaniu pismem z dnia 11.09.1993 r.

inw. 279685

ZAKŁAD GRAFICZNY AKADEMII EKONOMICZNEJ
61-896 Poznań ul. Towarowa 53

Nakład 300 + 20 egz. Format A4. Papier kred. 115 g 60 × 84. Oddano do składania w sierpniu 1993 roku. Podpisano do druku i druk ukończono we wrześniu 1993 roku. Fotoskład: Biuro Usługowo-Handlowe „PRINTER" os. Orła Białego 54/18, 61-251 Poznań. Zam 194/93

Wstęp

Niniejsze sprawozdanie obejmuje rok akademicki 1992/1993. Był to rok pod wieloma względami przełomowy dla realizacji programu reformy studiów na naszej Uczelni. Ponieważ równocześnie rok 1992/93 stanowił ostatni rok kadencji władz Uczelni, które rozpoczęły działalność w dniu 1.XII 1990 roku, poniższe sprawozdanie obejmuje również podstawowe dane dotyczące ostatnich trzech lat akademickich. Z tej dłuższej perspektywy można wyraźniej prześledzić przemiany, jakie zaszły w Akademii Ekonomicznej w Poznaniu w ostatnich latach.

Po krótkim przypomnieniu władz zarządzających i struktury Uczelni sprawozdanie omawia kolejno podstawowe dziedziny działalności: rozwój kadrowy, kształcenie, sprawy socjalno-bytowe studentów i badania naukowe. Dydaktyka wysuwa się na czoło całości działań Uczelni z dwóch powodów: z racji znacznego zwiększenia ogólnej liczby studentów oraz z tytułu fundamentalnych zmian programowych, jakie zostały wdrożone w okresie sprawozdawczym. Wzrost liczby studentów i przemiany programowe w znaczącym stopniu ukierunkowały działalność Uczelni we wszystkich innych dziedzinach.

Dotyczy to także działalności inwestycyjno-remontowej, zakupów i pracy administracji. Niestety, efekty działania na wielu odcinkach były ograniczane limitami budżetowymi Ministerstwa Edukacji Narodowej. Ich przekroczenie w niektórych dziedzinach stało się możliwe dzięki wygospodarowaniu przez Uczelnię dodatkowych dochodów własnych.

I KADRA KIEROWNICZA I STRUKTURA UCZELNI

W roku sprawozdawczym kierownictwo Uczelni w ostatnim roku kadencji stanowili: Rektor: prof. dr hab. Bohdan Gruchman oraz prorektorzy: prof. dr hab. Halina Szulce (ds. Nauki i Doskonalenia Kadr), prof. dr hab. Emil Panek (ds. Dydaktyki) i prof. dr hab. Romuald Zalewski (ds. Współpracy z Zagranicą i Rozwoju Uczelni).

Poszczególnymi wydziałami kierowali:

1. Wydział Ekonomii:

Dziekan: prof. dr hab. Zbigniew Romanow wraz z prodziekanami: prof. dr hab. Zenobią Knakiewicz, prof. dr hab. Iwoną Roeske-Słomką i prof. dr. hab. Wacławem Jarmołowiczem (ds. studiów zaocznych);

2. Wydział Zarządzania:

Dziekan: prof. dr hab. Henryk Gawron wraz z prodziekanami: prof. dr. hab. Adolfem Michalakiem, prof. dr hab. Marią Sławińską i prof. dr. hab. Józefem Garczarczykiem (ds. studiów zaocznych);

Inauguracja roku akademickiego 1992/93

3. Wydział Towaroznawstwa: (dawniejszy Instytut Towaroznawstwa przekształcony w wydział decyzją MEN z sierpnia 1992 r.)

Dziekan: prof. dr hab. Jacek Kozioł wraz z prodziekanami: prof. dr. hab. Janem Jasiczakiem, prof. dr. hab. Jerzym Łańcuckim i dr. hab. Ryszardem Zielińskim.

Rok sprawozdawczy był drugim rokiem funkcjonowania Uczelni w nowej, katedralnej strukturze organizacyjnej. Według stanu na dzień 30.06.1993 r. działało 45 katedr oraz 7 pracowni. Na poszczególnych wydziałach było ich:

Wydział Ekonomii	– 17 katedr, 3 pracownie;
Wydział Zarządzania	– 16 katedr, 4 pracownie;
Wydział Towaroznawstwa	– 12 katedr.

W związku z dużym naborem na studia zaoczne w roku sprawozdawczym prowadzono prace przygotowawcze do uruchomienia punktów konsultacyjnych Æ poza Poznaniem.

W ramach struktury Uczelni odnotować należy drugi rok działania Wielkopolskiej Szkoły Biznesu. Funkcjonuje ona przy Fundacji „Kadry dla Wielkopolski" (powoł. 31.05.1991 r.), której współzałożycielem jest Akademia Ekonomiczna. Podobnym stażem legitymuje się Centrum Dokumentacji i Badań EWG, powołane przy współpracy z Instytutem Zachodnim w Poznaniu i mające na celu działalność naukowo-badawczą i informacyjno-kształceniową w zakresie problemów objętych działalnością EWG.

W minionym roku powołano do życia (akt notarialny 24.09.1992 r.) Fundację Akademii Ekonomicznej, której celami są między innymi: upowszechnianie osiągnięć naukowo-badawczych pracowników Uczelni, kształtowanie i utrwalanie więzi między praktyką gospodarczą i Akademią Ekonomiczną, pomoc finansowa w rozwoju kadr naukowych. Fundacja została zarejestrowana w Sądzie Najwyższym w Warszawie dopiero w czerwcu 1993 r. W ramach działalności gospodarczej funkcjonuje Centrum Ekspertyz Gospodarczych. Jego zadaniem jest promowanie i prowadzenie badań na rzecz praktyki gospodarczej przy jak najpełniejszym wykorzystaniu potencjału intelektualnego całej Uczelni.

W lipcu 1992 r. pomiędzy Æ a Polsko-Amerykańskim Instytutem Przedsiębiorczości przy Fundacji Gospodarczej NSZZ „Solidarność" została podpisana umowa o współpracy, na mocy której oddział tego instytutu w Uczelni zajmuje się działalnością szkoleniową, doradczą i promującą dla małych i średnich przedsiębiorstw w Wielkopolsce.

Miniony rok był kolejnym rokiem działalności w ramach struktury organizacyjnej Uczelni Centrum Badań Gospodarki Regionalnej. Powstało w styczniu 1990 r. w wyniku porozumienia między Wojewodą Poznańskim a Rektorem Akademii Ekonomicznej w Poznaniu i stanowi ogólnouczelnianą jednostkę badawczą.

Podstawowym celem działalności Centrum jest prowadzenie badań procesów rozwojowych województwa poznańskiego (w tym m. Poznania), a także innych miast i gmin Wielkopolski. Cel ten jest realizowany poprzez prace dotyczące rozwoju regionalnego o charakterze badań podstawowych oraz przez prace wdrożeniowe a także ekspertyzy

i konsultacje odpowiadające zapotrzebowaniu zgłaszanemu przez odpowiednie agendy administracji państwowej i samorządowej, oraz przez inne instytucje i przedsiębiorstwa z terenu woj. poznańskiego i sąsiednich.

Należy również wspomnieć o osiągnięciach funkcjonującego w ramach Uczelni Centrum Informatyki, które choć boryka się z brakami wyposażeniowymi, działa dynamicznie w wielu obszarach. Jego sukcesem jest m. in. rozwój systemu mikrokomputerowego ULAN, działającego na rzecz całego środowiska akademickiego Uczelni.

Senat Uczelni liczył 28 członków i 6 osób z głosem doradczym. Od września do czerwca roku akademickiego 1992/1993 Senat odbył łącznie 10 zwykłych posiedzeń, w których przeciętnie uczestniczyło średnio 25 osób. Odbyły się również 3 nadzwyczajne posiedzenia Senatu. Liczbę posiedzeń Senatu w kończącej się kadencji obrazuje tabela.

Posiedzenia Senatu w kadencji 1990/91 - 1992/93

Lata	Liczba posiedzeń zwykłych	Liczba posiedzeń nadzwyczajnych	Przeciętna liczba uczestników
1990/91	11	–	25
1991/92	12	2	26
1992/93	10	3	25

Z Senatem ściśle współpracowały Komisje Senackie przygotowując wnikliwe materiały i ekspertyzy, w oparciu o które Senat mógł podejmować uchwały w żywotnych sprawach Uczelni. Z racji piętrzących się przed nimi zadań w roku sprawozdawczym, a także w ciągu całej kadencji bardzo obciążone były: Komisja ds. Budżetu i Finansów oraz Komisja ds. Dydaktyki i Wychowania. Stałym obowiązkiem tej pierwszej było opiniowanie wszelkich sprawozdań finansowych Uczelni oraz opiniowanie celowości ponoszenia bieżących wydatków przez Uczelnię i wskazywanie możliwych źródeł pozyskiwania środków finansowych. Usprawniło to gospodarkę finansową Uczelni. Komisja ds. Dydaktyki współdziałała w przygotowaniu systemu kredytowego zaliczania zajęć, opracowała i rozpoczęła prace weryfikacyjne nad „Regulaminem Studiów".

Intensywnie pracowały również inne Komisje Senackie. Wykaz funkcjonujących komisji w kadencji 1990/1991 - 1992/1993 przedstawia tabela.

W roku sprawozdawczym odbyły się w Uczelni uroczystości nadania tytułów doktorów honoris causa trzem wybitnym uczonym: prof. Stanisławowi Rączkowskiemu, prof. Cornelisowi Veegerowi oraz drowi Klausowi Heinrichowi Standke.

Komisje Senackie działające w kadencji 1990/1991 - 1992/1993

Nazwa Komisji	Przewodniczący	Liczba członków
Organizacji i Rozwoju Uczelni	prof. J. Piasny	6
Badań Naukowych	prof. L. Wojtasiewicz	6
Współpracy z Zagranicą	prof. Z. Czerwiński	7
Budżetu i Finansów	dr R. Mikołajczak	5
Dydaktyki i Wychowania	prof. A. Koziołowa	5
Zatrudnienia, Płac, Nagród i Odznaczeń	prof. K. Zimniewicz	9
Aparatury	dr B. Sojkin	8
Bytowa	dr H. Januszek	6
Turystyki i Wczasów	dr K. Wienskowski	9

Prof. Stanisław Rączkowski jest emerytowanym profesorem Szkoły Głównej Handlowej, uczniem prof. E. Taylora, wybitnym uczonym, którego zainteresowania skupiają się głównie na problematyce pieniądza oraz międzynarodowych stosunkach finansowych.

Prof. Cornelis Veeger zajmuje się biochemią na Uniwersytecie Rolniczym w Wageningen w Holandii. Jest autorem badań o międzynarodowej renomie i znaczeniu. Kieruje „European Journal of Biochemistry". Ściśle współpracuje z Wydziałem Towaroznawstwa naszej Uczelni.

Dr Klaus Heinrich Standke jest prezydentem Akademii Gospodarczej Wschód-Zachód w Berlinie. Pełnił wiele odpowiedzialnych funkcji w międzynarodowych organizacjach naukowych oraz redakcjach międzynarodowych czasopism fachowych. Jest autorem wielu publikacji o wysokim poziomie naukowym. Akademia współpracuje z naszą Uczelnią w wielu dziedzinach.

Wraz z wręczeniem dyplomów wspomnianym osobom liczba doktorów hc promowanych przez naszą Uczelnię osiągnęła 14 osób.

II SPRAWY KADROWE

Na dzień 30 czerwca 1993 roku w Uczelni zatrudnionych było 381 nauczycieli akademickich na pełnych etatach, co stanowiło wzrost w stosunku do roku ubiegłego o około 7% (24 osoby). Liczba nauczycieli akademickich zatrudnionych na pół etatu wynosiła 37 osób. Byli to głównie nauczyciele akademiccy będący na emeryturze, a cieszący się dużym autorytetem naukowym i wielkim doświadczeniem dydaktycznym.

Uroczystość nadania tytułu doktora honoris causa prof. Stanisławowi Rączkowskiemu i prof. Cornelisowi Veegerowi.

Uroczystość nadania tytułu doktora honoris causa dr Klausowi Heinrichowi Standke.

Wśród zatrudnionej kadry pracowało 14 profesorów zwyczajnych (wzrost o 3 osoby) oraz 49 profesorów nadzwyczajnych (wzrost o 13 osób). W ramach tej ostatniej grupy było 10 profesorów tytularnych (co oznacza spadek ich liczby w stosunku do roku ubiegłego o 3 osoby) oraz 39 profesorów uczelnianych (stanowiskowych) zatrudnionych na 5 letnim kontrakcie (wzrost o 16 osób). Ponadto zatrudnionych było 4 docentów (spadek o 12 osób) z tego 1 ze stopniem doktora habilitowanego i 3 ze stopniem doktora. W roku sprawozdawczym w Uczelni pracowało również 112 adiunktów (spadek o 8 osób), z których 25 ze stopniem doktora habilitowanego (wzrost o 7 osób), 72 starszych wykładowców (wzrost o 1 osobę), 15 wykładowców (wzrost o 4 osoby), 25 lektorów (wzrost o 10 osób) oraz 84 asystentów (wzrost o 14 osób). W Bibliotece Głównej zatrudnionych było 4 nauczycieli akademickich.

Liczba pracowników nie będących nauczycielami akademickimi wynosiła na 30.06.1996 r. 439 osób, co stanowi około 8% wzrost w stosunku do roku ubiegłego. W ramach tej grupy pracowników zatrudnionych było 131 pracowników inżynieryjno-technicznych zaangażowanych w bezpośrednią obsługę procesów naukowo-dydaktycznych (wzrost o 2 osoby), 35 pracowników biblioteki, 121 pracowników administracji (wzrost o 17 osób) oraz 152 pracowników obsługi. Należy podkreślić, że także w tej grupie osób znaczna część była zatrudniona w niepełnym wymiarze godzin, a zatem faktyczny wzrost zatrudnienia liczony w etatach był w rzeczywistości znacznie mniejszy. Dość istotny wzrost zatrudnienia pracowników administracji i obsługi wiązał się ze wzrostem powierzchni dydaktycznej i zadań administracyjnych.

Liczba osób zatrudnionych w Uczelni (pełno i niepełnozatrudnieni) w kadencji 1990 - 1993

Grupy pracownicze	Stan zatrudnienia na:		Zmiany w %
	30.11.1990	30.06.1993	
Nauczyciele akademiccy	383	418	+9,1
Oficerowie Studium Wojskowego	9	–	–100
Pracownicy inżyn.-techniczni	156	131	–16,1
Pracownicy służby bibliotecznej	42	35	–16,6
Pracownicy administracji	129	121	–6,2
Pracownicy obsługi	144	152	+5,5
Razem	863	857	–0,7

Łączne zatrudnienie w Uczelni na dzień 30.06.1993 roku wynosiło 857 osób, z czego 760 osób na pełnych i 97 na niepełnych etatach. W przeliczeniu na pełne etaty zatrudnienie wynosiło ogółem 815 etatów (nastąpił niewielki 1% spadek zatrudnienia w porównaniu do roku ubiegłego). Etaty nauczycieli akademickich stanowiły około 49% wszystkich zatrudnionych. Udział ten wzrósł w stosunku do roku ubiegłego.

W roku minionym przyjęto do pracy na stanowiska nauczycieli akademickich 47 osób w tym 27 asystentów, natomiast odeszło z Uczelni 17 osób w tym 5 asystentów, 3 adiunktów, 2 docentów i 2 profesorów. Z urlopów bezpłatnych korzystało 10 pracowników naukowo-dydaktycznych. Na emeryturę przeszło 4 nauczycieli akademickich, w tym 2 profesorów.

W minionym roku jedna osoba otrzymała tytuł profesorski – (prof. Mieczysław Kędelski). W toku postępowania są dwa przewody o tytuły profesorskie. Minister Edukacji Narodowej powołał na stanowiska profesorów zwyczajnych 5 osób prof. prof. Andrzeja Korzeniowskiego, Edmunda Kurtysa, Zbigniewa Romanowa, Bogumiłę Wojciechowską-Ratajczak i Lucynę Wojtasiewicz.

Na stanowiska profesorów nadzwyczajnych (na okres 5 lat) Rektor mianował 17 osób. (Są to profesorowie: Ryszard Barczyk, Zdzisław Dąbrowski, Krzysztof Fonfara, Ryszard Gałecki, Alfred Janc, Wacław Jarmołowicz, Jan Jasiczak, Witold Jurek, Kazimierz Krzakiewicz, Jan Kufel, Marian Matłoka, Tadeusz Mendel, Adolf Michalak, Jan Paradysz, Iwona Roeske-Słomka, Kazimierz Rogoziński, Jan Sobiech).

W minionym roku stopień doktora habilitowanego uzyskało 8 osób, a na zatwierdzenie habilitacji oczekują dalsze 3 osoby. Przewody doktorskie zakończyły 4 osoby. Pracownikom naukowo-dydaktycznym udzielono 9 stypendiów habilitacyjnych i 3 doktorskie. Staż zawodowy odbyła 1 osoba.

Zmiany kadrowe, jakie miały miejsce w Uczelni w okresie całej kadencji 1990 - 1993 przedstawia syntetycznie poniższa tabela:

Wynika z niej, że ogólna liczba pracowników Æ w Poznaniu uległa zmniejszeniu o 6 osób. Zmniejszenie to nastąpiło głównie dzięki ograniczeniu liczby pracowników inżynieryjno-technicznych, służby bibliotecznej i administracji. Wyraźny przyrost odnotowano w grupie nauczycieli akademickich.

Zmiany kadrowe, które nastąpiły w mijającej kadencji władz akademickich można sprowadzić do kilku istotnych trendów w rozwoju kadrowym:

- nastąpił istotny wzrost habilitacji;
- utrzymywała się stabilna liczba tytularnych profesorów;
- wzrosła liczba profesorów powołanych na stanowiska profesorów zwyczajnych;
- mianowano 40 profesorów uczelnianych (stanowiskowych);
- systematycznie wzrastała liczba zatrudnionych asystentów;
- uruchomiono studia doktoranckie, których uczestnicy wzmacniają dydaktycznie zespoły nauczycieli akademickich w katedrach.

Dokonana w 1993 roku ocena wyników pracy naukowej pracowników potwierdziła duży i liczący dorobek badawczy kadry naukowej naszej Uczelni.

W minionym roku akademickim wielu zasłużonych pracowników Uczelni obchodziło jubileusze długoletniej pracy zawodowej:

- w grupie nauczycieli akademickich:
  45-lecie pracy: prof. Andrzej Szpaderski;
  40-lecie pracy: mgr Krystyna Erdmann, mgr Katarzyna Kałkowska, prof. Jan Kumider, doc. Jerzy Kwiatkowski;
  35-lecie pracy: dr hab. Kazimierz Dobrzański, mgr Maria Kiwlenko, dr Jerzy Krawulski, dr Ryszarda Matynia;
  30-lecie pracy: mgr Janusz Grzeszczuk, dr Jerzy Muzalewski, mgr Stanisław Nowak, prof. Romuald Zalewski, prof. Kazimierz Zimniewicz;

- w grupie pracowników inżynieryjno-technicznych i służby bibliotecznej:
  35-lecie pracy: Bogumiła Różańska, Emilia Sławińska;
  30-lecie pracy: Lidia Józefiak, Włodzimiera Kowalska, Janina Laskowska, Halina Maciejewska, Janina Trojan, Maria Zielińska;

- w grupie pracowników administracji:
  35-lecie pracy: Leonard Klonowski;
  30-lecie pracy: Czesława Michałowska, Eugeniusz Mikołajczak;

- w grupie pracowników obsługi:
  35-lecie pracy: Halina Wawrzyniak;
  30-lecie pracy: Barbara Frankiewicz, Halina Lamęcka, Ireneusz Urbaniak, Halina Wicher.

W minionym roku Uczelnia i cała społeczność akademicka poniosła niepowetowane straty. Zmarł wieloletni dziekan Wydziału Zarządzania – prof. dr hab. Zbigniew Gługiewicz, twórca kierunku i kierownik Katedry Ekonomiki Transportu i Logistyki, związany całym swym życiem zawodowym z Uczelnią. Zmarli także docenci: Witold Meissner i Przemysław Baranowski, bardzo zasłużeni nauczyciele akademiccy Wydziału Towaroznawstwa.

Nasze grono opuścili na zawsze związani z Uczelnią wieloletni zasłużeni pracownicy: mgr Lech Bogacki, mgr Seweryn Drozdowski, mgr Joanna Furman, mgr Halina Koszewska, Stanisław Kuszak, mgr Eugenia Łuczko, mgr Kazimiera Matuszak oraz mgr Barbara Rosada.

III KSZTAŁCENIE

W okresie objętym sprawozdaniem nastąpił znaczny wzrost liczby studentów. Obrazuje to poniższa tabela:

Liczba studentów w kadencji 1990/91 - 1992/93

Lata akad.	Liczba studentów					
	Ogółem	Studia dzienne	Studia wieczorowe	Studia zaoczne	Studia uzup. mgr	Studia podyplom.
1990/91	3774	2505	–	869	286	114
1991/92	4943	3375	–	881	417	270
1992/93	5624	3860	143	879	356	386

Jak wynika z tabeli nastąpił około 50% wzrost liczby studentów. Pojawiła się nowa forma studiów – studia wieczorowe, które pozwalają na pełniejsze wykorzystanie dostępnej bazy dydaktycznej.

Żywiołowo rozwijały się w minionej kadencji studia podyplomowe. Liczba słuchaczy wzrosła czterokrotnie. Systematycznie były organizowane cieszące się wielkim powodzeniem studia podyplomowe z bankowości oraz z marketingu. Poza tym zorganizowano studia podyplomowe z następujących dziedzin: strategia i planowanie biznesu, ubezpieczenia gospodarcze, organizacja i zarządzanie oraz rachunkowość i finanse.

W minionej kadencji nastąpił intensywny wzrost liczby kandydatów ubiegających się o przyjęcie na studia dzienne. O ile w roku 1990/91 do egzaminów przystąpiło 1305 osób, to w r. akad. 1992/93 egzaminy wstępne zgromadziły 2802 kandydatów. W konsekwencji nastąpił także wzrost liczby studentów przyjętych na I rok studiów. W pierwszym roku minionej kadencji przyjęto na I rok 676 osób oraz 79 wolnych słuchaczy, a w ostatnim roku już 1022 osoby jako słuchaczy zwyczajnych oraz 241 wolnych słuchaczy. Liczba przyjętych na I rok studiów wzrosła zatem o 67%.

Uczelnia kształciła również studentów cudzoziemców z Europy, Afryki, Azji i Ameryki Łacińskiej. W minionej kadencji nastąpił ich istotny wzrost. O ile na początku kadencji studiowało 21 cudzoziemców, to pod koniec liczba ta wzrosła trzykrotnie i wynosiła 66 osób. Znaczącą grupę studentów stanowią obecnie osoby pochodzenia polskiego z terenów b. ZSRR.

W roku sxprawozdawczym ukończyło studia z dyplomem magistra lub magistra inżyniera 420 osób oraz 110 z dyplomem ekonomisty na studiach zaocznych. Dane o absolwentach w poszczególnych latach kadencji i według rodzajów studiów zawiera tabela.

Reforma studiów

W okresie sprawozdawczym prowadzono intensywne prace nad reformą studiów. Jej głównym celem jest ukształtowanie nowego systemu studiów ekonomicznych zbliżonego do modelu edukacji ekonomicznej, realizowanego w uczelniach Europy Zachodniej i USA. Konieczne stały się zmiany nie tylko struktur organizacyjnych Uczelni, ale również znaczna redukcja kierunków studiów.

Zgodnie z przyjętymi założeniami reformy, w Uczelni zredukowano liczbę kierunków studiów do 6 (na wydziale Ekonomii: ekonomia, finanse i bankowość, informatyka i eko-

Immatrykulacja studentów I roku studiów AE w Poznaniu

Liczba absolwentów wszystkich rodzajów studiów w kadencji 1990/1991 - 1992/93

Lata akad.	Ogółem absol.	Studia dzienne	Zaoczne st. zawod.	Studia uzup. mgr	Studia podyplom.
1990/91	557	247	80	122	108
1991/92	679	319	107	97	156
1992/93	840	420	110	120	190

nometria; na Wydziale Zarządzania: zarządzanie i marketing, międzynarodowe stosunki gospodarcze i polityczne; na Wydziale Towaroznawstwa: towaroznawstwo). Kierunki dzielą się na specjalności, których treść wyraża specjalność naukowo-dydaktyczną Uczelni. Specjalności tworzone są w dostosowaniu do potrzeb życia gospodarczego, z uwzględnieniem specjalizacji kadry naukowo-dydaktycznej, wyposażenia materialnego Uczelni oraz zainteresowań i liczby studentów przyjmowanych na studia. Specjalności mogą być tworzone i znoszone przez Senat na uzasadniony wniosek Rady Wydziału z uwzględnieniem ustaleń statutu Uczelni w tym zakresie.

Na tych samych wydziałach i kierunkach odbywa się kształcenie na studiach zaocznych. Przewiduje się uruchomienie studiów zaocznych również na Wydziale Towaroznawstwa (specjalność: agrobiznes), na których dotychczas takich studiów nie prowadzono.

Na dziennych studiach magisterskich na kierunku Ekonomia w roku akad. 1992/1993 uruchomione zostały trzyletnie zawodowe studia hotelarskie I°.

Oferta programowa na Wydziale (kierunku) obejmuje bloki: obowiązkowych przedmiotów podstawowych dla wszystkich studentów Wydziału (kierunku); obowiązkowych przedmiotów specjalizacyjnych; blok specjalizacyjnych przedmiotów do wyboru; blok przedmiotów wykształcenia ogólnego do wyboru.

Na przełomie lat 1991/92 wydziałowe komisje programowe opracowały siatki tzw. minimów programowych, obejmujące przedmioty podstawowe, kierunkowe, specjalizacyjne i ogólnokształcące. Te minima stanowiły podstawę do opracowania pełnych planów studiów w ramach kierunków i specjalności, które ostatecznie po dyskusjach, korektach i uzupełnieniach zostały zatwierdzone przez Rady Wydziałów w styczniu-lutym 1993 r. Seminaria magisterskie zostały zredukowane do 3 semestrów i poprzedzone proseminariami, w których każdy promotor zainteresowany uruchomieniem seminarium magisterskiego ma możliwość przedstawienia studentom swojej oferty programowej.

Oferta programowa zawarta w szczegółowych planach studiów na specjalnościach stanowi podstawę do tworzenia, począwszy od semestru 5, indywidualnych planów studiów przez poszczególnych studentów. Indywidualny plan studiów w ramach specjalności opracowuje student w porozumieniu z tutorem (przyszłym promotorem).

W warunkach rosnącego zainteresowania młodzieży studiami ekonomicznymi, znacznego wzrostu liczby studentów, w tym także studiów zaocznych, zaobserwować można rosnące zainteresowanie władz lokalnych uruchomieniem przez Uczelnię punktów konsultacyjnych (centrów) zawodowych studiów ekonomicznych m. in. w Pile, Koninie, Kaliszu, Lesznie, Zielonej Górze. Należy oczekiwać, że prowadzone w tym kierunku prace i trwające pertraktacje doprowadzą w niedługim czasie do uruchomienia tej formy kształcenia przynajmniej w niektórych z wymienionych ośrodków.

Przy dynamicznym wzroście liczby studentów szczególną troską Uczelni było utrzymanie na pierwszych latach wysokiego poziomu nauczania języków obcych. W roku akademickim 1992/1993 zatrudnionych było w Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych Æ 78 etatowych pracowników dydaktycznych, co oznaczało około 15% wzrost zatrudnionych w stosunku do roku ubiegłego. W okresie sprawozdawczym prowadzono zajęcia dydaktyczne z pięciu języków: angielskiego, francuskiego, hiszpańskiego, niemieckiego i rosyjskiego. Ponadto w formie nadobowiązkowej odbywały się lektoraty z języka japońskiego.

W związku ze zmianą organizacji studiów ujednolicono nauczanie języków na wszystkich kierunkach. Nowe programy są jednolicie wdrażane we wszystkich grupach lektorskich I i II roku studiów. Na starszych latach realizowany jest dotychczasowy program, uzupełniony jednak w znacznym stopniu materiałami wynikającymi z pracy z I i II rokiem. Na lektoratach języka angielskiego, w grupach o poszerzonym wymiarze godzin, wszyscy studenci mają co najmniej 1 godz. tygodniowo zajęć z „native speaker'em". Warto podkreślić, że Studium PNJO przyznano status autoryzowanego centrum, którego egzaminy uznawane są przez London Chamber of Commerce and Industry.

Dzięki ofercie Ambasady Francji i wysokiemu poziomowi nauczania j. francuskiego, wielu studentów z naszej Uczelni mogło pojechać na studia do Francji. Kilka osób zgłosiło na studia trzyletnie, a pozostałe na okres od 1 miesiąca do 1 roku.

Wzorem lat ubiegłych przeprowadzono Konkurs o Nagrodę-Stypendium im. Marii Marcinkowskiej. Komisje Konkursowe wysoko oceniły przygotowania studentów. Studenci naszej Uczelni tradycyjnie już uczestniczyli w eliminacjach centralnych Akademickich Turniejów Znajomości Języka Rosyjskiego zajmując wysokie miejsca.

Studia doktoranckie

Jak już wspomniano w roku sprawozdawczym uruchomiono dzienne oraz zaoczne studia doktoranckie z bankowości na Wydziale Ekonomii oraz z zarządzania na Wydziale Zarządzania. Na studia dzienne przyjęto 9 osób, które otrzymały stypendia doktorskie (w wysokości uposażenia asystenta), oraz 33 osoby na studia zaoczne. Doktoranci dziennych studiów są zobowiązani do prowadzenia ograniczonej liczby zajęć dydaktycznych.

W Uczelni prowadzone są również studia doktoranckie dla cudzoziemców. W ostatnim roku kontynuowało je 16 osób, w tym 4 na warunkach odpłatności dewizowej. W czasie całej kończącej się kadencji studia doktoranckie odbywało łącznie 18 osób z krajów arabskich, afrykańskich oraz europejskich (głównie z Niemiec, Ukrainy i Litwy). W mijającej kadencji 4 osoby ukończyły studia doktoranckie, uzyskując stopień doktora nauk ekonomicznych.

Koła Naukowe

Studencki ruch naukowy był zawsze przedmiotem szczególnego zainteresowania władz i kadry naukowej Uczelni. Nie obejmuje on co prawda swym zasięgiem bardzo szerokiego grona studentów, ale w wielu przypadkach zdarza się, że właśnie z ich grona rekrutują się kandydaci do pracy naukowej. W roku sprawozdawczym aktywnie działało 14 kół naukowych, ogniskujących zainteresowania około 130 studentów.

Podstawowymi kierunkami prowadzonych prac badawczych były:

- przekształcanie struktur przedsiębiorstw do warunków gospodarki rynkowej (strategie marketingowe przedsiębiorstw oraz zmiany w zatrudnieniu i czasie pracy);
- problemy organizacji i zarządzania gospodarką oraz przedsiębiorstwami;
- problemy ekologiczne oraz stan zagrożeń środowiska naturalnego w rejonie Bałtyku;
- gospodarka gminna i jej związek z produkcją rolno-spożywczą oraz z turystyką.

Szczególnie intensywną działalność badawczą prowadzili studenci kół naukowych na

różnych obozach, zgrupowaniach i wyjazdach badawczych. Mimo ograniczonych środków finansowych było ich kilkanaście.

Inne formy działalności kół to prace odpłatne prowadzone na zlecenie gospodarki, często w powiązaniu z pracami prowadzonymi przez poszczególne katedry. Można tu wymienić udział SKN Rachunkowości w pracach związanych z wyceną majątku różnych firm oraz prace Koła Turystyki, a także Marketingu, które prowadziły badania ankietowe różnych segmentów rynku. Swe prace studenci pracujący w kołach naukowych prezentują na licznych konferencjach naukowych i sympozjach.

Studenckie Koła Naukowe Æ w Poznaniu w styczniu 1993 r. zorganizowały X Międzynarodową Sesję Studenckich Kół Naukowych w Jankowicach. Uczestniczyli w niej przedstawiciele 12 kół naukowych z 8 ośrodków akademickich krajowych i zagranicznych. W Sesji uczestniczyło także 5 Kół z naszej Uczelni, prezentując 6 ciekawych referatów.

Działalność kół naukowych była głównie finansowana ze środków Uczelni, a w pewnym stopniu również zasilana środkami wygospodarowanymi przez spółkę z oo. „SPONSOR", której udziałowcami są studenci z kół naukowych. Spółka prowadzi klub studencki „Pod Bankiem" oraz punkt kserograficzny.

IV SPRAWY SOCJALNO-BYTOWE STUDENTÓW

Pomoc materialna

W pierwszym roku akademickim minionej kadencji zmienił się system świadczeń pomocy materialnej dla studentów. Od 1 marca 1991 r. wprowadzono pomoc stypendialną poprzez stypendia socjalne i stypendia za wyniki w nauce. Na wysokość otrzymywanej pomocy pieniężnej może zatem wpływać bezpośrednio student uzyskując wymaganą średnią ocen. Stypendium socjalne przyznawane jest tylko studentom z rodzin o najniższych dochodach.

Systematycznie wzrastała kwota wypłacanych stypendiów za wyniki w nauce. Początkowo wynosiła 45% funduszu stypendialnego i wzrosła do 66% w ostatnim roku akademickim. W roku sprawozdawczym na stypendia socjalne i stypendia za wyniki w nauce, a także na doraźne zapomogi wypłacano studentom około 1 mld zł miesięcznie.

Podstawą przyznawania świadczeń stypendialnych jest „Regulamin przyznawania i ustalania wysokości świadczeń pomocy materialnej" dla studentów Æ w Poznaniu obowiązujący od roku akademickiego 1991/92.

Wobec rosnącej z każdym rokiem liczby studentów Uczelni malał wskaźnik liczby studentów korzystających z miejsc zakwaterowania dopłacanych przez Uczelnię: 34,2% w 1990 r. do 25,2% w 1993 r. Pomimo zmniejszającej się możliwości uzyskania przez studenta miejsca zakwaterowania dofinansowanego przez Uczelnię, nie występują ostre oznaki braku miejsc. Studenci natomiast poszukują miejsc o lepszym standardzie w pokojach o mniejszej liczbie osób.

W okresie sprawozdawczym zaadaptowano części przyziemne (po kotłowni co.) w DS „Feniks" na miejsce rekreacji i sportu dla studentów Uczelni. Powstały dwie sale gimnastyczne z dobrym wyposażeniem, w których studenci ćwiczą pod nadzorem fachowej kadry sportowej.

Na terenie Uczelni działają: stołówka i 5 bufetów gastronomicznych. Wszystkie placówki prowadzone są przez ajentów. Stołówka jest wykorzystywana w 100% (sprzedaje ok. 1000 obiadów dziennie). Prowadzi dogodne dla studentów formy sprzedaży: abonamentową i codzienną. Praktycznie obiady wystarczają dla wszystkich zgłaszających się studentów. Odpłatność studenta za obiad nadal równa się tylko kosztowi surowca obiadu. Pozostałe koszty pokrywa Uczelnia z funduszu pomocy materialnej dla studentów.

Jak już wspomniano, poza pomocą materialną dla studentów w pewnym zakresie dofinansowano także działalność naukową, a także sportową i kulturalną studentów. Przykładem są tu dotacje na organizowane przez AZS turnieje: tenisa stołowego i szachowe, na biegi przełajowe i maratony, a także dofinansowanie udziału w międzyuczelnianych rozgrywkach sportowych. W czasie kadencji znaczną pomoc finansową z funduszu socjalno-wychowawczego otrzymał Chór „Sonantes" głównie na wymienne wyjazdy zagraniczne do Niemiec (Aalen), Danii i Holandii oraz Łotwy a także na uroczystości jubileuszu 20-lecia Chóru.

Dofinansowano także tzw. „Dni AIESEC-u oraz działalność studenckiej organizacji AIESEC. Ze środków funduszu socjalno-wychowawczego pokryto również koszty takich imprez studenckich, jak: Juwenalia i „Dni beana".

Działalność sportowa

Do największych sukcesów sportowych studentów naszej Uczelni w okresie sprawozdawczym należy zaliczyć I miejsce zespołu lekkoatletycznego w mistrzostwach Polski Uczelni Ekonomicznych i Rolniczych oraz II miejsce koszykarzy w Mistrzostwach uczelni ekonomicznych. Dwóch studentów naszej Uczelni (biegi średnie i rzut oszczepem) są aktualnymi reprezentantami Polski w lekkiej atletyce. Na terenie Poznania studenci Æ są mistrzami uczelnianymi w siatkówce kobiet i w biegach przełajowych.

Studium Wychowania Fizycznego i Sportu w październiku ubiegłego roku zorganizowało na terenach wokół jeziora Malta I Międzynarodową Sztafetę Maratońską, która cieszyła się dużym zainteresowaniem i odbiła dużym echem w środkach masowego przekazu. Była to największa impreza sportowa zorganizowana przez Studium. Gościem imprezy był mistrz olimpijski i były rekordzista świata Zdzisław Krzyszkowiak. Trwają przygotowania do kolejnej edycji tej imprezy w roku bieżącym.

Jak już wspomniano, w okresie sprawozdawczym została oddana do użytku sala do ćwiczeń siłowych na terenie DS „FENIKS" zaadaptowana po dawnej stołówce. W obiekcie tym odbywały się zajęcia programowe dla około 1200 studentów, a w godzinach wieczornych prowadzono dodatkowe ćwiczenia ze studentami. Przy rosnącej liczbie studentów daje się odczuć brak własnych obiektów sportowych. Stanowi to poważne ograniczenie właściwej działalności sportowej w Uczelni i zmusza władze Uczelni do intensywnych działań na rzecz pozyskania dalszych własnych obiektów sportowych.

V BADANIA NAUKOWE

1. W minionym roku akademickim podstawowa część badań naukowych była realizowana i finansowana w następujących formach:

- projektów badawczych własnych (grantów);
- badań własnych;
- zadań badawczych objętych działalnością statutową;
- prac umownych.

Łącznie prowadzono 122 tematy badawcze (wzrost o 37% w stosunku do poprzedniego roku), w których uczestniczyły 184 osoby (spadek o 24%). Łączna wartość zrealizowanych prac przekroczyła 3.6 mld złotych (wzrost nominalny o 20%). Odpowiednie dane za całą kadencję zawiera tabela:

Liczba, wartość i obsada badań naukowych, realizowanych w ramach form finansowania w latach akad. 1990/91 - 1992/93

Lp.	Rodzaj działalności badawczej	Liczba						Wartość prac w mln zł (w cenach bieżących)		
		tematów			osób biorących udział					
		1990/91	1991/92	1992/93	1990/91	1991/92	1992/93	1990/91	1991/92	1992/93
1.	Projekty badawcze własne (granty) finansowane przez MEN i KBN	12	43 w tym 35 MEN	12	47	125	47	400	1.617	659
2.	Badania własne	–	35	76	–	60	78	–	577	1.323
3.	Działalność statutowa	–	8	33	–	47	46	–	440	1.633
4.	Prace badawcze realizowane na podstawie umów	5	3	1	30	17	13	41	450	80
5.	Prace rozpoznawcze*	2	–	–	10	–	–	26	–	–
6.	Badania centralnie koordynowane*	46	–	–	234	–	–	1.257	–	–
	Razem	65	89	122	321	249	184	1.724	3.084	3.695

* Te rodzaje działalności badawczej realizowane jeszcze w roku akad. 1990/1991 zostały w następnych latach zastąpione przez formy wymienione w punktach 1 - 3.

W minionej kadencji można było zaobserwować ogólny wzrost działalności badawczej finansowanej z różnych źródeł. Istotnie wzrosła liczba podejmowanych tematów finansowych w ramach tzw. badań własnych oraz działalności statutowej. Utrzymywała się natomiast mniej więcej stała liczba realizowanych projektów badawczych finansowanych i ocenianych bezpośrednio przez KBN w ramach grantów na podstawie bezpośrednich umów między autorami a Komitetem Badań Naukowych.

Znaczna część tematów była inspirowana przez aktualne problemy gospodarcze, ekologiczne i socjalne. Wśród prac o szczególnym znaczeniu dla nauki i gospodarki należy wymienić następujące prace realizowane w roku sprawozdawczym:

„Rozwój rodziny i gospodarstwa domowego w Polsce".

Badania prowadzone pod kierunkiem prof. J. Paradysza dotyczą określenia przyczyn powstawania, rozwoju i rozpadu rodzin i gospodarstw domowych. Studium zostało oparte głównie na wynikach badania dzietności. W pracy:

- przetestowano na jednolitym materiale faktograficznym system wielostanowych tablic demograficznych,
- określono główne determinanty dzietności kobiet,
- przeprowadzono badania koniunktury demograficznej jako uzupełnienie bieżącej statystyki ludności,
- dokonano projekcji demograficznej powstawania trwałości małżeństw oraz gospodarstw domowych.

„Demograficzne i społeczno-ekonomiczne uwarunkowania rozwoju rodziny i gospodarstwa domowego w Polsce".

Badania prowadzone pod kierunkiem doc. St. Wierzchosławskiego stanowią kontynuację wieloletnich badań nad tym zagadnieniem. Oparte są o własną dokumentację źródłową tworzoną drogą reprezentatywnych, panelowych badań ankietowych, przystosowanych do obserwacji longotuidalnej. Wyniki obserwacji są gromadzone w Banku Informacji o Rodzinie i Gospodarstwie Domowym, zawierającym 200 tys. biografii rozwoju rodziny oraz materiały badań towarzyszących.

Wysiłek badawczy w ub. roku skupiony był na:

- kontynuowaniu uzupełniających badań terenowych mających na celu gromadzenie dokumentacji źródłowej dot. m. in. historii rozwoju rodzin trójpokoleniowych w postaci obszernej biografii demograficznej, historii macierzyństwa kobiet, modeli opisowych w biografii demograficznej,
- studiowaniu postaw małżeńskich, rodzinnych i prokreacyjnych młodzieży stanu wolnego w oparciu o badania panelowe przeprowadzone w odniesieniu do frakcji badanej populacji młodzieży w 1986 r.
- statystycznym opracowaniu materiału źródłowego zgromadzonego w latach poprzednich.

„Analiza koniunktury demograficznej w Polsce".

Celem prac badawczych prowadzonych przez prof. M. Kędelskiego była rekonstrukcja statystyczna i opis koniunktury demograficznej w Polsce w latach 1950 - 1991. Analiza jest prowadzona w przekroju „miasta-wsie". Wykorzystuje się zarówno wyniki bieżącej rejestracji urodzeń, jak i wyniki badań dzietności kobiet (prowadzonych z okazji spisów powszechnych).

Wyniki dotychczasowych badań stanowią zbiory informacji statystycznych o urodzeniach dzieci według wybranych cech matek (wiek, kolejność rodzenia, miejsce zamieszkania ⟨miasto-wieś⟩). Uzyskane w ten sposób szeregi chronologiczne posłużyły do przeliczeń odpowiednich współczynników demograficznych.

„Diagnoza i prognoza koniunktury gospodarczej w Polsce szacowanej metodą testu koniunkturalnego".

Badania prowadzone pod kierunkiem prof. M. Rekowskiego mieszczą się w nurcie tworzenia rynku informacji ekonomicznej dla przedsiębiorstw i ich otoczenia oraz dla potrzeb polityki państwa.

Uzyskane wyniki potwierdziły przydatność analityczną testu koniunkturalnego (wskaźników jakościowych) do badania aktywności gospodarki polskiej. Osiągnięto znaczny postęp w synchronizacji metodologii stosowanego u nas testu koniunkturalnego w przemyśle oraz w budownictwie z metodą stosowaną dla analogicznych badań w EWG. Osiągane wyniki badań koniunktury są porównywalne w skali Wspólnot Europejskich.

W wyniku realizacji projektu powstała obszerna dokumentacja i materiały, które zostały wykorzystane do przygotowania licznych referatów na krajowe i zagraniczne konferencje naukowe i do publikacji. Prace zakończono w 1992 roku.

„System modeli przepływów rzeczowo-pieniężnych w gospodarce w okresie wdrożenia mechanizmu rynkowego".

Celem badań prowadzonych przez prof. E. Panka jest opracowanie procedury planistycznej umożliwiającej sporządzenie scenariuszy rozwoju gospodarki w układzie kilkudziesięciu podstawowych zmiennych ekonomicznych w perspektywie 5 - 10 lat. Cechą charakterystyczną procedury, odróżniającą ją od innych znanych w kraju tego typu procedur, jest równoczesne uwzględnienie w jednym rachunku planistycznym sfery przepływów rzeczowych produktów i usług oraz sfery przepływów pieniężnych między określonymi podsystemami gospodarki.

„System procedur optymalizacyjnych i symulacji przebiegu przedsięwzięć w warunkach ryzyka".

Praca prowadzona przez prof. E. Ignasiaka ma charakter metodyczny. Równocześnie posiada dużą wartość utylitarną. Może służyć

jako „algorytm" zachowania się inwestorów i wykonawców w procesie wspomagania decyzji. Punktem wyjścia jest model zawierania kontraktów pomiędzy nimi w oparciu o funkcję strat uwzględniającą koszt przed i po terminie „optymalnym". Powstaje problem, jak wyznaczyć ten optymalny termin zakończenia przedsięwzięcia, co z kolei prowadzi do optymalizacji ryzyka. Wykorzystuje się w tym celu liniowe programowanie stochastyczne i metodę symulacyjną Monte Carlo.

„Monitoring gmin regionu Wielkopolski".

Jest to systematyczne badanie rozwoju wybranych gmin regionu Wielkopolski prowadzone pod kierunkiem prof. L. Wojtasiewicz. Badania mają na celu analizę rozwoju gmin w procesie przekształceń strukturalnych gospodarki kraju i regionu. Wyniki badań mają służyć programowaniu rozwoju gmin.

„Badania właściwości nowych substancji smakowych i zapachowych".

Praca prowadzona przez prof. R. Zalewskiego dotyczy rozwoju substancji smakowych o potencjalnym znaczeniu dla przemysłu spożywczego. Istotą badań jest rozpoznanie szczegółów zależności pomiędzy strukturą chemiczną a wrażeniami smakowymi znanych i nowo otrzymanych substancji, w oparciu o model chemorecepcji Schallenberga oraz o własne dane doświadczalne uzyskane podczas syntezy nowych związków.

W okresie objętym sprawozdaniem kontynuowano szereg prac badawczych o szczególnym znaczeniu dla nauki i gospodarki, które szerzej były już obszerniej opisane w poprzednich sprawozdaniach mijającej kadencji.

Wśród nich można wymienić:

- Dysypatywne i samoorganizujące się systemy regionalne (prof. R. Domański),
- Ekonomiczne podstawy niezbędnych przemian strukturalnych w rolnictwie polskim (prof. K. Ratajczak),
- Synergia lokalna i regionalna w tworzeniu i rozwoju sieci powiązań innowacyjnych (prof. B. Gruchman),
- Autoadaptacja procesów społeczno-gospodarczych (prof. B. Guzik),
- Badania struktury właściwości kompleksów steroizomerów sparteiny i ich pochodnych z metalami (prof. J. Skolik),
- Badania fotochemiczne właściwości alloksazyn i izoalloksazyn (prof. J. Kozioł).

Centrum Badania Gospodarki Regionalnej wykonało szereg prac zleconych na rzecz regionów i gospodarki. Wśród najważniejszych prac, które powstały w okresie sprawozdawczym należy wymienić:

- „Założenia i kierunki organizacyjnych, prawnych i własnościowych przekształceń Międzynarodowych Targów Poznańskich" – ekspertyza (pod kier. prof. E. Najlepszego),
- „Wielkie regiony Polski na mapie Europy. Restrukturyzacja gospodarki Wielkopolski w ramach gospodarki europejskiej" (pod kier. prof. L. Wojtasiewicz),
- „Zatrudnienie i bezrobocie w Wielkopolsce a inkubatory przedsiębiorczości" (dr W. Dymarski),
- „Drogi wyjścia z kryzysu gospodarczego" (obszerne studium wykonane głównie przez prof. W. Wilczyńskiego z dodatkowymi wypowiedziami kilkunastu pracowników Uczelni).

Pracownicy Uczelni opublikowali w okresie minionej kadencji szereg artykułów i rozpraw naukowych. Ich liczbę w kolejnych latach kadencji obrazuje tabela.

Liczba publikacji pracowników Æ

Lata	1990/91	1991/92	1992/93
Ilość publikacji	700	580	710

Znacząca była również aktywność pracowników Uczelni w organizowaniu konferencji naukowych, które bardzo często były poświęcone referowaniu prowadzonych w Uczelni badań. Wykaz zorganizowanych konferencji wykazuje, iż najczęściej były to konferencje o charakterze międzynarodowym.

Konferencje, seminaria i sesje naukowe w roku akad. 1992/1993 (wybór)

Tematyka konferencji	Organizator
– Polsko-niemieckie seminarium pt. „Środki pomocy dla małych i średnich przedsiębiorstw w doświadczeniach niemieckich"	Katedra Ekonomiki Produkcji
– Polsko-bułgarska konferencja nt. problemów prywatyzacji i restrukturyzacji przemysłu w Polsce i Bułgarii	Katedra Ekonomiki Produkcji
– Polsko-amerykańskie seminarium nt. problemów przejścia od gospodarki planowej do gospodarki rynkowej	Kierownictwo Polsko-Amerykańskiej Letniej Szkoły Ekonomii: dr D. Hadasik
– „Problemy zbliżenia Polski do Wspólnot Europejskich"	Centrum EWG i Katedra Ekonomiki Przestrzennej i Środowiskowej
– Seminarium pt. „Marketing w Polsce"	Wielkopolska Szkoła Biznesu i Katedra Handlu Międzynarodowego
– Polsko-francuskie cykliczne seminarium poświęcone naukom ekonomicznym	Katedra Makroekonomii
– Konferencja nt. „Rozwój przemysłu drobnego w warunkach gospodarki rynkowej"	Katedra Ekonomiki Produkcji
– Międzynarodowa konferencja nt. metod badania koniunktury gospodarczej	Katedra Mikroekonomii i GUS

VI WSPÓŁPRACA Z ZAGRANICĄ

W czasie minionej kadencji nastąpiła gruntowna zmiana charakteru i kierunków współpracy z zagranicą. W miejsce dominującego do 1990 r. modelu współpracy opartego na dwustronnych umowach o wymianie bezdewizowej rozwinęły się różne formy współpracy wynikające z międzynarodowych i narodowych programów pomocy. Dzięki nim Uczelnia włączyła się do sieci międzynarodowych powiązań naukowych i dydaktycznych istniejących w krajach zachodnich.

Równocześnie wygasła większość umów o współpracy z dotychczasowymi partnerami z byłych krajów komunistycznych. Uczelnia czyni starania, by na nowych zasadach odnowić niektóre dawne kontakty (m. in. z Instytutem Finansowym im. Cenowa w Swiszтowie w Bułgarii oraz z Wyższą Szkołą Handlową w Lipsku) i nawiązać nowe (m. in. z Uniwersytetem w St. Petersburgu).

W okresie minionej kadencji Akademia Ekonomiczna w Poznaniu aktywnie uczestniczyła w wielu międzynarodowych programach współpracy. Do najważniejszych

BIBLIOTEKA GŁÓWNA UEP

z nich należy program TEMPUS, w ramach którego realizowano 6 projektów (tzw. JEP-ów – Joint European Projects) o następującej tematyce:

1. Ekonomika Krajów Zachodnich (Economics of the West-Extended). Projekt realizowany w latach 1991 - 1992 miał na celu podniesienie poziomu wiedzy i kwalifikacji młodych pracowników naukowych i stażystów naszej Uczelni z zakresu makroekonomii, mikroekonomii oraz zarządzania (business management). Corocznie w 7 miesięcznym szkoleniu udział brało 10 osób ze strony Æ Poznań. Dla części uczestników szkolenia zorganizowano trzymiesięczne praktyki w firmach, dające możliwość praktycznego wykorzystania nabytej wiedzy. W programie uczestniczyli: Katholieke Universiteit Brabant, Tilburg (Holandia); UFSIA – Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerp (Belgia); VLAAMSE Economische Hogeschool (Belgia); University of Bradford (W. Brytania). Poza naszą Uczelnią udział w programach brała także Æ w Krakowie i WSE w Bratysławie. Koordynatorem projektu z ramienia naszej Uczelni jest dr habil. Jerzy Schroeder.

2. Program kształcenia studentów pt. „Market and Economic Organization". Program stawiający sobie za główny cel podniesienie wiedzy o współczesnej gospodarce rynkowej i jej wdrażaniu w krajach Europy Wschodniej wykorzystuje system „kształcenie na odległość" poprzez przygotowanie odpowiedniego podręcznika oraz programów telewizyjnych o charakterze edukacyjnym. W ramach projektu przewidziane są wzajemne wizyty i dyskusje dotyczące kształtu przygotowywanych wydawnictw i programów telewizyjnych oraz prezentacje przypadków zgłaszanych przez stronę polską. W programie uczestniczą Uniwersytety w Nicei (Francja), Manchester (W. Brytanii) i La Sapienza w Rzymie (Włochy) oraz obok Æ w Poznaniu 9 innych uczelni polskich, węgierskich, czeskich i słowackich. Programy telewizyjne przygotowuje Agencja La Sept (Francja).

   Koordynatorem grupy polskiej jest prof. B. Gruchman, a rolę koordynatora uczelnianego pełni dr W. Przybylska-Kapuścińska.

3. Rozwój kształcenia w zakresie turystyki pt.: „Developing Eastern European Tourism Education in Poland and Latvia. Projekt ten zakłada podwyższenie kwalifikacji osób zajmujących się ekonomicznymi i organizacyjnymi problemami turystyki oraz podjęcie badań dotyczących rozwoju podaży turystycznej w Polsce oraz zagospodarowania środkowego wybrzeża Bałtyku z wykorzystaniem istniejącego zaplecza bazy turystycznej i uzdrowiskowej. W ramach programu realizowane są: wyjazdy pracowników na kursy seminaryjne w Brukseli oraz wyjazdy o charakterze studyjnym studentów do URIJE – Universiteit Brussel. Program przewiduje także praktyki zawodowe przeznaczone głównie dla studentów młodszych lat na Majorce (Hiszpania) i w Faro (Portugalia). Z funduszy uzyskanych z Biura Programu Tempus stworzono bibliotekę specjalistyczną oraz zakupiono wyposażenie dla laboratorium komputerowego. W programie udział biorą uczelnie i placówki zajmujące się turystyką z Belgii, Niemiec, Irlandii, Grecji, Hiszpanii, Portugalii, Łotwy i Polski. Rolę koordynatora krajowego pełni prof. Jerzy Wyrzykowski z Uniwersytetu Wrocławskiego, zaś rolę koordynatora uczelnianego – prof. R. Gałecki.

4. Rozwój wykładów o zarządzaniu w Æ Poznań („Gestion a l'Academie d'Economie de Poznań"). Program zajmujący się szeroko rozumianą tematyką zarządzania umożliwia pracownikom naszej Uczelni zajmującym się powyższym tematem uczestnictwo w 3-miesięcznych stażach we Francji, a także zbieranie materiałów dla celów dydaktycznych. Specyfiką tego programu jest przygotowanie do wykładów z zakresu zarządzania dla nie-ekonomistów. Przeszkoleni wykładowcy z AE będą w tym zakresie współpracować z Polsko-Francuską Szkołą Telekomunikacji w Poznaniu. W ramach projektu powstaje w Æ laboratorium komputerowe. W 1993 r. zorganizowane zostały także wyjazdy o charakterze studyjnym dla 3 studentów do Francji i Portugalii. W programie uczestniczą: Institut National des Telecommunications Evry (Francja); Ecole Nationale Superieure des Telecommunications de Bretagne, Brest (Francja); Facultes Universitaires Notre-Dame de la Paix, Namur (Belgia) oraz Universidade Tecnica de Lisbona (Portugalia). Rolę koordynatora uczelnianego programu pełni dr Wojciech Borucki.

5. Wdrożenie specjalności „Studia europejskie" w ramach programu pt. „Modernization of the Polish and Hungarian Higher Education System". Program, poza podwyższeniem kwalifikacji kadry naukowo-dydaktycznej, która rozpocznie zajęcia na specjalności Studia Europejskie, ma także na celu opracowywanie nowych technik informatycznych umożliwiających dostęp do europejskich baz danych w zakresie ekonomii i prawa. W ramach tego projektu w 1993 r. 6 pracowników naszej Uczelni odbyło staże naukowe na Uniwersytecie w Bradford oraz na Uniwersytecie w Aalborg (Dania). W przyszłości poza wizytami naukowców z uczelni uczestniczących w realizacji programu, wyjazdami naszych pracowników na staże i rozwijaniu informacyjnych podstaw specjalności, przewidziane jest kształcenie studentów specjalności „Studia Europejskie" na Uniwersytetach w Bradford i Aalborg. W programie udział biorą Uniwersytety w Bradford (W. Brytania), w Aalborg (Dania) oraz Uniwersytet Ekonomiczny w Szeged (Węgry). Koordynatorem projektu jest prof. dr habil. Ryszard Domański.

   Zbliżony cel tj. rozwój „Studiów Europejskich" na Æ w Poznaniu realizowany będzie w ramach zatwierdzonego w czerwcu br. programu Jean Monet'a realizowanego ze środków funduszu PHARE poprzez przygotowanie wykładów przez pracowników naszej Uczelni oraz profesorów Uniwersytetu w Bradford i w Louwain (Belgia).

6. W realizacji programu TEMPUS uczestniczy także Wielkopolska Szkoła Biznesu funkcjonująca przy Æ w Poznaniu. Celem tego projektu jest przygotowanie szkoleń z zakresu handlu międzynarodowego oraz zarządzanie instytucjami publicznymi. Projekt jest realizowany poprzez uczestnictwo polskich wykładowców na stażach (zrealizowano ogółem 53 takie staże), wizyty wykładowców zagranicznych w Poznaniu (30). Ze środków przyznanych na realizację programu dokonywane są także zakupy sprzętu dla celów dydaktycznych. W programie uczestniczą IESE Barcelona, Uniwersytety w Reading (W. Brytania) i Lisbonie (Portugalia) oraz LEREP w Tuluzie (Francja). Koordynatorem projektu jest prof. W. Otta.

WSzB uczestniczy także w innych międzynarodowych programach. Należy do nich program współpracy z Izbą Przemysłowo-Handlową w Rennes mający na celu przygotowanie kursu dla właścicieli małych firm i polegający na przeszkoleniu polskich trenerów i przygotowaniu materiałów szkoleniowych. We współpracy z Izbą Przemysłowo-Handlową Noord Brabant WSzB realizuje także program przygotowania przewodnika „Jak zakładać małą firmę". Koordynatorem programu z ramienia WSZB jest mgr Piotr Wroński.

W porozumieniu z Brytyjskim Funduszem Know-How WSzB realizuje także program polegający na stworzeniu profesjonalnej jednostki w zakresie szkoleń, usług doradczych i obsługi przedsiębiorstw. Program, w którym obok WSzB uczestniczą Nottingham Business School, firma konsultingowa Pannell Kerr Forster, Nottingham Chamber of Industry and Commerce, szkoła języka angielskiego Lingualink umożliwia pracownikom Uczelni odbycie staży w W. Brytanii (102), zapewnia wizyty szkoleniowców i konsultantów brytyjskich w Poznaniu (100) oraz umożliwia zakupy sprzętu dla celów dydaktycznych.

Przy udziale brytyjskiego funduszu pomocy „Know-How-Fund" zorganizowano w naszej Uczelni w latach 1991 - 1992 dwa cykle seminariów szkoleniowych pod wspólnym tytułem „Management training for the Polish economy in an integrated Europa" prowadzonych przez wykładowców Management Centre Uniwersytetu w Bradford. Były one przeznaczone dla wykładowców naszej Uczelni. Brali w nich udział również przedstawiciele innych uczelni oraz praktycy. Koordynatorem programu w Æ był dr J. Polowczyk.

WSzB uczestniczy także w projekcie badawczym ACE mającym na celu określenie zakresu stosowania marketingu przez przedsiębiorstwa w Polsce i realizowanym poprzez ankietowanie 3000 przedsiębiorstw. W programie uczestniczą również: Aston Business School, Athens, School of Economics, Trimity College-Dublin oraz uczelnie ekonomiczne w Budapeszcie i Sofii.

W ramach programu ACE Uczelnia nasza uczestniczy również w realizacji studium porównawczego przemian gospodarczych w Polsce, we Wschodnich Niemczech oraz Portugalii i Wielkiej Brytanii pt. „Economic adjustment policy at the sectoral and sub-national level. A comparative study of Poland, Eastern Germany, Portugal and Britain". Głównym celem programu jest badanie procesów przystosowawczych przedsiębiorstw do warunków konkurencyjnej gospodarki rynkowej. W Polsce projekt jest realizowany poprzez badanie branż przemysłu przetwórczego oraz ankietowe badanie ok. 70 przedsiębiorstw woj. poznańskiego dot. strategii przystosowawczej przedsiębiorstwa. W programie udział biorą, obok Æ w Poznaniu, Uniwersytet w Reading (W. Brytania), HEAO – Arnhem (Holandia) oraz Instituto Superior de Science de Trabalho e de Empresa (Portugalia). Z ramienia Æ projektem kieruje prof. W. Otta.

Coraz szerszy zakres obejmuje współpraca Æ w Poznaniu z USA. Przy wydatnej pomocy Agencji Informacyjnej Stanów Zjednoczonych i MEN w Warszawie Uczelnia nasza już trzeci rok organizuje „Letnią Szkołę Ekonomii" (bliższe informacje w dalszej części sprawozdania).

Przy współpracy z Saint Joseph's University w Fhiladelphii Katedra Handlu i Marketingu Æ w Poznaniu uczestniczy w programie finansowanym przez Agencję Informacyjną Stanów Zjednoczonych pt. „Marketing Żywności", w ramach którego przygotowywane jest podyplomowe studium w naszej Uczelni. Program przewiduje udział pracowników Æ w zajęciach i seminariach dot. powyższej tematyki w USA, wizyty w przedsiębiorstwach oraz zebranie materiałów służących uczestnikom w/w studium. W ramach programu przewiduje się także wizyty wykładowcze z Filadelfii prowadzących zajęcia na naszej Uczelni. Koordynatorem programu ze strony Æ w Poznaniu jest prof. H. Mruk.

Akademia Ekonomiczna w Poznaniu w porozumieniu z Izbą Rzemieślniczą, a także ośrodkiem gdańskim (Izba Rzemieślnicza – spółka RES) oraz ośrodkiem katowickim (prof. Klasik, Izba Rzemieślnicza w Katowicach) uczestniczy w „Szwajcarsko-Polskim projekcie dla poparcia wolnej przedsiębiorczości w Polsce". W ramach programu organizowane są: warsztaty mające na celu kształcenie przedsiębiorców małych i średnich firm prywatnych z zakresu tematyki dot. funkcjonowania przedsiębiorstw na rynku. Uczelnia, obok uczestnictwa w szkoleniu przedsiębiorców zamierza w podobny sposób szkolić studentów ostatniego roku studiów. Zorganizowano już z dużym powodzeniem pierwsze takie szkolenie w czerwcu br. Z ramienia naszej Uczelni 7 pracowników bierze udział w programie szkoleniowym dla „trenerów". Koordynatorem projektu jest dr inż. Hanna Mizgajska.

Jak wynika z powyższej listy programów współpracy, w których uczestniczyła w ub. roku Akademia Ekonomiczna w Poznaniu, korzyści płynące z nich dla naszej Uczelni były znaczące i wielorakie. Dzięki nim m. in. znaczna część pracowników naukowych zwłaszcza młodszych, miała okazję zapoznać się z najnowszym dorobkiem nauk ekonomicznych w uczelniach zachodnich; uruchomiono nowe kierunki i formy studiów oraz zostały przebudowane programy nauczania wielu przedmiotów; Uczelnia wzbogaciła się o cenną aparaturę, której sama nie byłaby w stanie zakupić; pracownicy Uczelni nawiązali szerokie kontakty badawcze z wieloma renomowanymi uczelniami w innych krajach.

Intensyfikacja współpracy z zagranicą zaowocowała licznymi wyjazdami pracowników naukowo-dydaktycznych Uczelni za granicę. Oto dane za poszczególne lata ostatniej kadencji.

Służbowe wyjazdy zagraniczne pracowników w latach 1990/91 - 1992/93

Wyszczególnienie	Lata			Razem
	1990/91	1991/92	1992/93	
Staże naukowo-badawcze	20	24	24	68
Pobyty szkoleniowe	31	36	17	84
Udział w międzynarodowych imprezach naukowych	10	44	12	66
Pozostałe wyjazdy	10	7	30	47
Razem	71	111	83	265

W stosunku do wyjazdów służbowych pracowników analogiczne wyjazdy zagraniczne studentów były mniej liczne. Wynika to z tabeli:

Wyjazdy zagraniczne studentów w latach 1990/91 - 1992/93 (organizowane przez Æ)

Wyszczególnienie	Lata			Razem
	1990/91	1991/92	1992/93	
Pobyty szkoleniowe (studia, kursy)	15	14	12	41
Pozostałe wyjazdy (praktyki, seminaria)	26	55	11	92
Razem	41	69	23	133

Uczelnia czyni starania o zwiększenie liczby wyjeżdżających za granicę studentów. Szczególnie zależy nam na umożliwieniu studentom zaliczenia dłuższego pobytu studyjnego na zagranicznej Uczelni. Istotnym warunkiem takich wyjazdów jest dobra znajomość języków obcych.

Należy dodać, że obserwuje się spadek zainteresowania pracowników wyjazdami dłuższymi niż jeden miesiąc, co wiązać można ze zmianami przepisów dotyczących świadczeń na rzecz pracowników wyjeżdżających za granicę, jak i zaangażowaniem wielu pracowników w działalność na rzecz praktyki w kraju.

Przyjazdy gości zagranicznych w latach 1990/91 - 1992/93 obrazuje poniższa tabela:

Rok	Pracownicy	Studenci
1990/1991	39	34
1991/1992	35	32
1992/1993	24	–
Razem	98	66

VII DZIAŁALNOŚĆ BIBLIOTEKI GŁÓWNEJ

W ubiegłym roku, jak i w ciągu całej minionej kadencji, działalnością Biblioteki Głównej kierował dr Jan Sójka, przy współpracy Rady Bibliotecznej, której przewodniczącym był prof. Kazimierz Zimniewicz. Był to

okres intensywnych przemian organizacyjnych i jakościowych zachodzących w tej jednostce. Istotne zmiany nastąpiły w strukturze sieci bibliotecznej Uczelni. Konieczność ich przeprowadzenia wynikła po przejściu Uczelni na strukturę katedralną. W związku z tym od 01.09.1992 r. zaczęła obowiązywać w Uczelni struktura „przejściowa" sieci bibliotecznej Æ, którą utworzyły: Biblioteka Główna, biblioteki międzykatedralne (najczęściej utworzone z dawnych instytutowych), biblioteki katedr i biblioteki jednostek pozawydziałowych. W stan likwidacji (z propozycją przejęcia przez Samorządy Rad Mieszkańców) zostały postawione biblioteki w Domach Studenckich. W efekcie tych zmian liczba bibliotek w sieci zmniejszyła się z 19 do 16. Zbiory tych 16 bibliotek osiągnęły na dzień 31.12.1992 r. wielkość 94 261 wol. wydawniczych zwartych i ciągłych.

Istotna zmiana pracy Biblioteki Głównej łączyła się ze wzrostem jej powierzchni. Powierzchnia ta osiągnęła w r. 1992 2000 m². Przyrost o 500 m² powierzchni wiązał się z zagospodarowaniem części magazynów nowej biblioteki w Collegium Altum. W efekcie tych zmian z końcem 1992 r. biblioteka zwolniła magazyny pomocnicze dla zbiorów zlokalizowanych przy ul. Za Groblą, Dożynkowej i w pomieszczeniach piwnicznych budynku „bankowego" przy Al. Niepodległości. Nie poprawiło to jednak znacząco sytuacji lokalowej starej biblioteki, która ciągle oczekuje na zakończenie budowy nowoczesnej biblioteki Æ w Poznaniu.

Działalność podstawową prowadziła Biblioteka Główna w sytuacji zdezorganizowania rynku wydawniczego, książkowego i prasowego, w warunkach postępującej inflacji i dewaluacji, w czasie wprowadzonych zmian do programów studiów, rozbudowanych przez Uczelnię różnych form kształcenia studentów i wzrastającego ich naboru z każdym rokiem akademickim. Towarzyszyły tym nowym sytuacjom przewartościowania literatury ekonomicznej. Wymusiło to na zespole pracowników przejście ze statycznego do dynamicznego sposobu działania szczególnie w zakresie gromadzenia i uzupełniania zbiorów. Doprowadziło to w efekcie do zaspokojenia podstawowych potrzeb w zakresie niezbędnej literatury oraz do zapewnienia dostępu do niej.

Ogólnouczelniane zasoby biblioteczne wynosiły w roku sprawozdawczym 352 628 wol. książek i w czasie całej kadencji cechowały się systematycznym wzrostem. Rosły przy tym zbiory Biblioteki Głównej, malały bibliotek specjalnych. (Zasoby te w minionej kadencji charakteryzują tabele).

Ogólnouczelniane zasoby biblioteczne w kadencji 1990/91 - 1992/93

Lata	Ilość woluminów		
	Ogółem	Biblioteka Gł.	Biblioteki spec.
1990/91	344 681	247 774	96 907
1991/92	348 922	252 731	96 186
1992/93	352 628	258 367	94 261

Ilość tytułów i egzemplarzy czasopism w Uczelni w kadencji 1990/91 - 1992/93

Lata	Ilość woluminów		Ilość egzemplarzy
	ogółem	w tym zagranicz.	
1990/91	672	310	1420
1991/92	650	285	1321
1992/93	623	278	1142

Średniorocznie wpływało do Biblioteki około 8000 wol. książek i czasopism. O ostatecznym przyroście zbiorów decydowała ilość ubytkowanych materiałów bibliotecznych. Biblioteka w minionej kadencji otrzymała wiele darów (na poziomie 50% wpływów). Dary (m. in. Ambasady Amerykańskiej i Fundacji Volkswagena) gwarantowały kontakt z najnowszą literaturą ekonomiczną lat 1990 - 91.

Obsługa użytkowników Biblioteki Głównej była limitowana przede wszystkim ilością miejsc w czytelniach oraz ilością zbiorów przeznaczonych do wypożyczania na zewnątrz, a także warunkami przechowywania materiałów bibliotecznych. Ilość miejsc w 5 czytelniach w całym okresie wynosiła 142. Udostępniono w nich około 36 tys. osobom 125 tys. książek i czasopism. Z wypożyczalni natomiast korzystało 4700 osób uprawnionych, które wypożyczyły około 23 tys. książek i czasopism. Podobnie jak w latach poprzednich przeprowadzano zajęcia z przysposobienia bibliotecznego (w których uczestniczyło 1300 studentów) oraz z informacji naukowej (uczestniczyło w nich 682 studentów).

W okresie kadencji kontynuowano prace nad Uczelnianym Systemem Dokumentacyjno-Informacyjnym oraz środowiskowym katalogiem czasopism. Prawadzono również prace pilotażowe dotyczące wdrożenia systemu komputerowego w działalności bibliotecznej. Trwają prace nad zakładaniem bazy komputerowej danych, która będzie najprawdopodobniej możliwa do eksploatacji już pod koniec bieżącego roku kalendarzowego.

VIII INNE JEDNOSTKI ORGANIZACYJNE

Komitet Redakcyjny i Wydawnictwa Uczelniane

W okresie minionej kadencji Komitet Redakcyjny powołał trzy nowe serie wydawnicze: podręczniki, monografie oraz pomocnicze materiały dydaktyczne realizowane w ramach tak zwanej „szybkiej ścieżki".

Wszystkie zakwalifikowane do druku pozycje realizowane były we własnym Wydawnictwie Uczelni. W kadencji Wydawnictwo wydało 156 tytułów o łącznym nakładzie 47.240 egzemplarzy i objętości 1575 arkuszy wydawniczych. Na pozycje te składało się: 10 podręczników, 34 skrypty, 27 habilitacji, 32 zeszyty naukowe I serii (artykułowe), 10 monografii, 35 książek w ramach „szybkiej ścieżki" oraz 8 tak zwanych pozycji innych – głównie informacyjnych.

W różnych fazach realizacji znajduje się 18 pozycji. Począwszy od 1993 roku większość książek jest już drukowana w zakładzie graficznym Uczelni, który wymaga jednak dalszego doinwestowania. Od marca 1993 roku Wydawnictwo pracuje w korzystnych warunkach lokalowych, mieszcząc się w Collegium Altum.

W minionym okresie udało się skrócić cykl wydawniczy. Jest to wynikiem zarówno wzrostu zatrudnienia w grupie redaktorów, jak i bardziej efektywnego funkcjonowania uczelnianego zakładu graficznego. W wyniku tych działań książki wydawane są średnio w okresie 5 - 7 miesięcy. W ramach zaś „szybkiej ścieżki" cykl ten wynosi 2 - 3 tygodni. Dotychczasowe serie wydawnicze: skrypty, zeszyty naukowe serii I i serii II otrzymały nową,

atrakcyjniejszą szatę graficzną. Książki z grupy podręczników i monografii uzyskują każdorazowo indywidualne projekty graficzne okładek. Zdecydowana większość książek, głównie podręczników, reprezentuje wysoki poziom wydawniczy i ma zasięg ogólnokrajowy.

W 1992 roku Wydawnictwo uczestniczyło w dwóch liczących się w kraju imprezach: wrocławskiej giełdzie książek oraz organizowanych przez MTP Targach Wydawnictw Multimedia 1992. Zorganizowane na tych targach stoisko spotkało się z żywym zainteresowaniem zwiedzających oraz innych wydawców. Efektem uczestnictwa Wydawnictwa w obu wymienionych imprezach było zarówno poszerzenie listy dostępnych w Uczelni książek dydaktycznych wydanych przez inne ośrodki akademickie w kraju, jak i wzrost zewnętrznych zamówień na nasze pozycje.

Centrum Informatyki

W ostatnim roku minionej kadencji w Centrum Informatyki zatrudnione były 32 osoby, co oznaczało około 16% spadek zatrudnienia w stosunku do lat ubiegłych. Wiązało się to ze znacznym spadkiem zapotrzebowania na zlecone informatyczne usługi obliczeniowe.

szość jednostek uczelnianych, stąd zmiany rozwojowe Centrum są ukierunkowane na system sieciowy. Centrum doprowadziło do połączenia Uczelnianej Sieci Komputerowej z Międzynarodowym Systemem INTERNET.

Aktualnie Akademia Ekonomiczna wraz z Politechniką Poznańską to uczelnie na terenie Poznania włączone bezpośrednio do sieci INTERNET.
Obecnie z każdego terminala sieci istnieje dostęp do:

- poczty elektronicznej w sieci INTERNET, EARN/BITNET i DECNET,
- infoserwerów (uczelnianych serwerów informacyjnych),
- telnetowego „podejścia" do innych maszyn sieci INTERNET np. do katalogu biblioteki uniwersyteckiej w Tilburgu,
- korzystania z list dyskusyjnych sieci EARN/BITNET i INTERNET oraz prenumeraty biuletynów i tzw. news'ów elektronicznych.

Warto podkreślić, że z chwilą zakończenia prac nad budową sieci campusowej UAM-u zaistnieje możliwość połączenia sieci Æ z sieciami PP i UAM.

Struktura usług informatycznych zrealizowanych w Centrum Informatyki w kadencji 1990/91 - 1992/93

Rodzaj działalności	Lata					
	1990/1991		1991/1992		1992/1993	
	wart. w mln zł*	udział w %	wart. w mln zł*	udział w %	wart. w mln zł*	udział w %
Dydaktyczno-wychowawcza DD	276,0	31,3	616,8	31,0	458,6	22,4
Naukowo-badawcza Uczelniana BU	171,0	19,4	374,6	19,0	720,8	35,3
Naukowo-badawcza zamawiana BZ	37,7	4,3	38,3	2,0	31,6	1,5
Usługowo-uczelniana UU	95,6	10,9	428,6	22,0	509,1	25,0
Usługowo-zamawiana UZ	300,0	34,1	503,3	26,0	322,8	15,8
Ogółem	880,3	100,0	1961,7	100,0	2042,9	100,0

* W cenach bieżących

Dla porównania koszty eksploatacyjne Centrum bez narzutu kosztów ogólnouczelnianych wynosiły w 1990 r. – 950 mln zł, w 1991 r. – 1343 mln zł, a 1992 r. 1842 mln zł.

W okresie kadencji nastąpiło dalsze zużycie pracującego w Uczelni od 1978 r. wielodostępnego systemu liczącego z procesorem ODRA 1305. W eksploatacji konfiguracji systemu znaczna część urządzeń uległa uszkodzeniu.

Głównym systemem komputerowym Uczelni jest eksploatowana od 1991 roku będąca w fazie rozwoju sieć mikrokomputerowa. Budową sieci jest zainteresowana więk-

W najbliższej przyszłości rysuje się możliwość dostępu do projektowanej i budowanej w 1993 r. metropolitarnej sieci FDDI z późniejszym dostępem do superkomputera.

W ostatniej kadencji najdynamiczniej rozwijającym się systemem komputerowym na terenie Uczelni była i jest nadal sieć mikrokomputerowa ULAN. Jest ona siecią campusową tzn. działającą na rzecz całego środowiska akademickiego Uczelni. Obecnie posiada 10 segmentów połączonych multiconnectorami Repeaterami 3 Com oraz 4 servery Novell i 2 komputery pracujące z systemem UNIX.

W pierwszym półroczu 1993 r. kontynuowano prace związane z rozbudową sieci i zainstalowano serwer NOVCI3 – Novell 2.15 przeznaczony dla obsługi systemów zarządzania Uczelnią a mianowicie:

- SOD-u (System Obsługi Dziekanatów) – program zakupiony w WSP Bydgoszcz zainstalowany został we wszystkich dziekanatach oraz w Dziale Dydaktyki;
- aktualnie realizowanego systemu planowania rozkładu zajęć.

Trwają końcowe prace wdrożeniowe oraz tworzona jest baza danych.

W 1992 roku zmieniła kształt prowadzona od 1991 r. gazetka elektroniczna ae-news. Obecnie redagowana jest w trzech częściach: stałej, publicystycznej oraz informacyjnej.

Część stała zawiera informacje o strukturze organizacyjnej Uczelni i adresach poczty elektronicznej.

Część publicystyczna to artykuły propagujące informatykę, komentujące wydarzenia np. posiedzenia Senatu.

Część informacyjna zawiera zaproszenia na odczyty, konferencje oraz bieżące informacje o imprezach kulturalnych, o sprawach socjalnych itp. Elementy uczelnianego newsa są dostępne w infoserwerze Uczelni a także sieci INTERNET na świecie.

Wielkopolska Szkoła Biznesu

W minionej kadencji rozpoczęła działalność Wielkopolska Szkoła Biznesu przy Akademii Ekonomicznej w Poznaniu. Systematycznie rozwijała ona zakres i zasięg swego działania. Oferta szkoleniowa WSB obejmowała studia Master of Business Administration (MBA), specjalistyczne kursy z zakresu rachunkowości, finansów, marketingu i prywatyzacji, szkolenia dla małych i średnich przedsiębiorstw, kursy z zakresu „public administration" szkolenia na specjalne zamówienia przedsiębiorstw (in-company training), Business English.

WSB jako jedna z pierwszych instytucji szkoleniowych w Polsce (obok Międzynarodowej Szkoły Zarządzania w Warszawie) zaoferowała prestiżowe, bardzo pragmatyczne studia MBA we współpracy z Nottingham Business School. W bieżącym roku uruchomiono kolejny czwarty już cykl International MBA prowadzony w języku angielskim. W październiku rozpoczyna się po raz pierwszy pojskojęzyczna wersja MBA.

Istotnym elementem zrealizowanych szkoleń były kursy z zakresu prywatyzacji. WSB wygrała przetarg ogłoszony przez Ministerstwo Przekształceń Własnościowych na organizację w Wielkopolsce kursów związanych z Programem Powszechnej Prywatyzacji. Do końca września przeprowadzonych będzie 10 cykli szkoleniowych dla około 400 osób.

Kontynuowano szkolenia dla małych i średnich firm. Obok 6 cykli organizowanych dla właścicieli i dyrektorów małych przedsiębiorstw przygotowano specjalny program szkoleniowy dla przyszłych właścicieli firm. W tym celu we współpracy z Izbą Przemysłowo-Handlową z Noord Brabant oraz Wielkopolską Izbą Przemysłowo-Handlową przygotowano przewodnik: „Jak zakładać małą firmę".

Uruchomiono także specjalistyczne kursy z zakresu „public administration" dla przedstawicieli sejmików samorządowych.

W ostatnim roku minionej kadencji w szkoleniach organizowanych przez WSB wzięło udział około 1500 osób uczestniczących w 54 cyklach szkoleniowych. W ramach doskonalenia wiedzy wykładowców przygotowano sesje szkoleniowe głównie w Wielkiej Brytanii, Hiszpanii, Francji, Portugalii oraz Holandii. W szkoleniach tego typu uczestniczyły 64 osoby, głównie pracownicy Akademii Ekonomicznej w Poznaniu.

WSB zacieśniła kontakty z zagranicznymi szkołami biznesu. W ramach brytyjskiego rządowego programu „Know-How-Fund" rozwijana była współpraca z Nottingham Business School, Izbą Przemysłowo-Handlową z Nottingham oraz firmą konsultingową Panell-Kerr-Forster. Brytyjski program współpracy ma być przedłużony o dalsze 2 lata. W ramach programu TEMPUS WSB współpracuje ze szkołami biznesu z Reading, Tuluzy, Leevarden, Lizbony oraz jedną z czołowych szkół biznesu w Europie IESE z Barcelony. Kontynuowana jest również współpraca z Izbami Przemysłowo-Handlowymi z Rennes oraz Brabancji w zakresie wspólnego organizowania kursów dla małych firm.

W 1993 r. WSB została na podstawie oceny jej dotychczasowej działalności przyjęta do Europejskiego Stowarzyszenia Szkół Biznesu (efmd).

Centrum Dokumentacji i Badań EWG

Centrum Dokumentacji i Badań EWG istnieje już dwa lata. Centrum w nomenklaturze Komisji WE w Brukseli ma status CDE Spec co oznacza, że otrzymuje – w języku angielskim – gros oficjalnych publikacji i dokumentów WE. Te dokumenty zostały skatalogowane a katalog rzeczowy umożliwia łatwy do nich dostęp. Spis treści ważniejszych publikacji tłumaczono na język polski. Poszerzył się krąg osób korzystających z materiałów zarówno spośród kręgów akademickich jak i z ośrodków władz lokalnych i przedstawicieli biznesu. Zbiory Centrum stanowiły unikalne źródło informacji dla nauczycieli akademickich przygotowujących programy nauczania dla nowej specjalności „Studia Europejskie".

Centrum było współorganizatorem konferencji: „Dni Europejskie" w Æ w Poznaniu – zbliżenie Polski do WE, która odbyła się w kwietniu 1993 r. Miała ona charakter międzynarodowy, wzięli w niej udział przedstawiciele ośrodków z Bradford, Aalborga, Dublina, Brukseli, Frankfurtu nad Odrą oraz Ambasador WE w Warszawie i podsekretarz stanu URM.

Centrum ściśle współpracuje z analogicznymi ośrodkami w Polsce a także z Dyrekcją Generalną X w Komisji WE w Brukseli oraz z Biurem Integracji Europejskiej URM w Warszawie.

Centrum Ekspertyz Gospodarczych

Centrum Ekspertyz Gospodarczych zostało powołane 15 kwietnia 1992 r. Zarządzeniem Wewnętrznym Rektora, jako ogólnouczelniana jednostka działalności gospodarczej Akademii Ekonomicznej w Poznaniu.

Intencją powstania pierwszego uczelnianego ogniwa konsultingowego jest możliwie pełne i wielostronne wykorzystanie na rzecz gospodarki dużego potencjału intelektualnego pracowników Akademii Ekonomicznej. Zapewnienie tą drogą ścisłego kontaktu pracowników Æ z różnymi podmiotami gospodarki miało także zapewnić wzbogacenie wiedzy naukowców o gospodarce, a wtórnie doskonalenie treści dydaktycznych oraz przybliżenie programów kształcenia do rzeczywistych potrzeb życia gospodarczego. Ważnym zadaniem CEG Æ jest także stworzenie kadrze naukowej Æ warunków do pozyskania dodatkowych dochodów zarobionych w Uczelni. Działalności CEG Æ przyświecał również cel wyrażający się w promowaniu wiedzy ekonomicznej i zmierzający do upowszechniania przekonania wśród managementu firm, że wypracowanie strategii przedsiębiorstwa oraz określenie taktyki działania wymaga wcześniejszego zainwestowania w badanie rynku i doradztwo w zakresie zarządzania (marketing management). Centrum Ekspertyz Gospodarczych Akademii Ekonomicznej realizowało swe cele w okresie sprawozdawczym poprzez: opracowanie ekspertyz, organizowanie kursów, szkoleń i wykładów, promocję swych możliwości oraz osiągnięć oraz akwizycję. Działalność promocyjną i akwizycyjną Centrum rozwinęło szerzej w 1993 roku. Koncentrowała się ona przede wszystkim na odbywaniu spotkań prezentacyjnych oraz ofertowych z dyrekcjami dużych firm. Wiele w ten sposób nawiązanych kontaktów zaowocowało zleceniami oraz umowami o ramowej współpracy.

Jednocześnie Centrum kilkakrotnie zgłaszało swą ofertę do przetargów, z których część spotkała się z pełną akceptacją i zakończyła się ekspertyzą np. dla Zakładów Energetycznych w Poznaniu.

Polsko-Amerykańska Letnia Szkoła Ekonomii

Istotnym osiągnięciem Uczelni jest trzykrotne zorganizowanie Polsko-Amerykańskiej Letniej Szkoły Ekonomii. Pierwsza Szkoła działała w 1991 r., rok później druga, a w lipcu 1993 r. trzecia. Należy podkreślić wielki i owocny wysiłek organizacyjny i merytoryczny dr Doroty Hadasik, która była organizatorem i kierownikiem kolejnych edycji Szkoły.

Sponsorami Letniej Szkoły byli: Ministerstwo Edukacji Narodowej oraz Agencja Informacyjna Stanów Zjednoczonych. Uczestnicy opłacali jedynie część kosztów pobytu w Szkole.

Polsko-Amerykańska Letnia Szkoła Ekonomii przeznaczona była dla młodych pracowników naukowych, zajmujących się problematyką ekonomiczną oraz studentów ostatnich lat studiów ekonomicznych, wykazujących zainteresowanie pracą naukową w tej dziedzinie. Do uczestnictwa w zajęciach Szkoły w 1993 r. zakwalifikowano 36 osób z 15 polskich uczelni.

Celem szkoły było poszerzenie ogólnej wiedzy ekonomicznej jej uczestników oraz wymiana poglądów na temat aktualnych problemów polskiej gospodarki. Zajęcia w Szkole trwały trzy tygodnie i obejmowały łącznie 90 godzin wykładów, seminariów, dyskusji i zajęć w pracowni komputerowej. Zajęcia prowadzone były w języku angielskim. W 1993 r. wykładowcami byli profesorowie trzech uczelni amerykańskich: Brandeis University, Waltham, Massachusetts; University of Massachusetts, Amherst, Massachusetts; University of Nebraska, Lincoln, Nebraska.

Tegoroczną edycję Szkoły Letniej poprzedziło w dniach od 15 do 19 marca 1993 roku Polsko-Amerykańskie Seminarium nt. „Problemów przejścia od gospodarki planowej do gospodarki rynkowej". Seminarium zorganizowane zostało przez Akademię Ekonomiczną w Poznaniu, a jego sponsorami były Ministerstwo Edukacji Narodowej i Agencja Informacyjna Stanów Zjednoczonych.

Program seminarium obejmował pięć całodziennych sesji, poświęconych następującym zagadnieniom:

1. Inflacja i polityka pieniężna w okresie przejściowym
2. Bezrobocie w gospodarkach kapitalistycznych a bezrobocie w gospodarkach post-socjalistycznych
3. Problemy wchodzenia na światowe rynki towarowo-pieniężne
4. Próby przezwyciężenia recesji w krajach Europy Środkowo-Wschodniej
5. Nauczanie ekonomii w okresie przejściowym.

Uczestnicy Polsko-Amerykańskiej Letniej Szkoły Ekonomii

Uczestnikami seminarium byli młodzi pracownicy z uczelni ekonomicznych z całej Polski (głównie „absolwenci" organizowanej w Poznaniu Polsko-Amerykańskiej Letniej Szkoły Ekonomii) oraz zainteresowani tą tematyką pracownicy i studenci poznańskich uczelni, łącznie około 30 osób. Wykładowcami byli profesorowie Roger F. Riefler oraz Craig R. Mac Phee z Uniwersytetu w Lincoln, Nebraska oraz znani ekonomiści polscy. Wśród zaproszonych gości byli między innymi: prof. Grzegorz Kołodko (Instytut Finansów), prof. Marian Guzek (Instytut Koniunktur i Cen), dr Elżbieta Adamowicz (Szkoła Główna Handlowa), prof. Wacław Wilczyński (Akademia Ekonomiczna w Poznaniu) i prof. Zbigniew Czerwiński (Akademia Ekonomiczna w Poznaniu).

IX INWESTYCJE, ZAKUPY I FINANSE UCZELNI

Prace inwestycyjno-remontowe i zakupy.

W październiku 1991 r. nastąpiło uroczyste otwarcie części wysokiej Collegium Altum po wieloletnim okresie budowy. Przekazane do użytku pomieszczenia wymagały wyposażenia w meble i urządzenia, uruchomienia portierni, warsztatów, magazynów, centralnej sterowni, wentylatorni oraz wszystkich innych towarzyszących urządzeń zapewniających sprawne funkcjonowanie części oddanej do użytku. W chwili obecnej pozostała do zakończenia część prac w części niskiej budynku, w której mieszczą się pomieszczenia biblioteczne oraz 3 sale dydaktyczne. Przewiduje się, że w październiku 1993 r. zostanie przekazana do eksploatacji sala amfiteatralna na 144 osoby oraz dwie salki dydaktyczne na 25 i 35 miejsc.

W związku ze znacznym ograniczeniem dotacji z budżetu centralnego na tę inwestycję, władze Uczelni podjęły w 1991 r. decyzję o wydzierżawieniu części powierzchni wieżowca (czterech pięter) jednostkom spoza Uczelni. Środki uzyskane z czynszów pozwoliły na zakończenie budowy części wysokiej budynku oraz kontynuację budowy jego części niskiej. Pokrywają też część wysokich kosztów eksploatacyjnych. Pierwsi użytkownicy osiedlili się już w 1991 r. Obecnie w wieżowcu wynajmuje pomieszczenia 20 firm.

Prace budowlane w Uczelni w okresie sprawozdawczym nie ograniczały się tylko do wieżowca Uczelni. Zakończono także między innymi remont kapitalny DS „Dewizka" oraz prowadzono prace adaptacyjne w wielu pomieszczeniach przejmowanych przez jednostki organizacyjne Uczelni.

Ponadto w okresie sprawozdawczym realizowano remont kapitalny dachów w starszych budynkach Uczelni. Prowadzono również okresowe remonty i naprawy w zakresie instalacji sanitarnych, elektrycznych itp. Do października br. ma zostać zakończony remont kapitalny III piętra budynku „B", w wyniku którego w części tzw. basztowej tego piętra powstaną trzy sale dydaktyczne na około 125 miejsc.

W styczniu 1993 r. na zachodniej ścianie wieżowca Æ uruchomiona została nowoczesna reklama świetlna, zainstalowana na ekranie elektronicznym o pow. ok. 200 m². Reklama ta powstała staraniem i na koszt firmy „Freshberry", z którą Uczelnia podpisała stosowną umowę.

Ostatnim planowanym zamierzeniem inwestycyjnym w 1993 r. niezwykle potrzebnym i pilnym jest budowa hali sportowej, dzięki której zwolniona zostanie dla dydaktyki tzw. „mała aula" zajmowana dotychczas na zajęcia gimnastyczno-sportowe.

W okresie sprawozdawczym dokonano uregulowań prawnych odnoszących się do nieruchomości uczelnianych, poprzez wpisanie w księgach wieczystych prawa Æ do wieczystego użytkowania budynków przy ul. Towarowej, Św. Marcin, Al. Niepodległości/Taylora oraz Powstańców Wlkp. 16 oraz prawa własności budynku głównego z jego skrzydłem. W trakcie załatwiania wpisów w księgach wieczystych są trzy domy studenckie. Ponadto Uczelnia wykupiła na własność grunt, na którym usytuowane są domki campingowe w Długim, stając się tym samym właścicielem gruntu wraz z nieruchomościami. Następnym poważnym zakupem było w okresie sprawozdawczym kupno przez Uczelnię 3 mieszkań przy ul. Rejtana, które przeznaczone zostały na pokoje gościnne dla gości Uczelni.

W analizowanym okresie znaczne kwoty budżetu Uczelni pochłaniały wydatki na zakup urządzeń i materiałów. Ich wysokość w poszczególnych latach minionej kadencji obrazuje tabela.

Zakupów aparatury dokonywał Dział ds. Aparatury ze środków przeznaczonych na: realizację badań własnych i umownych, projektów badawczych, w tym projektów TEM-

Lata	1990/1991	1991/1992	1992/1993
Zakupy w tys. zł. w cenach bieżących	1.313.865	1.403.325	2.608.341

PUS, działalność statutową oraz inwestycyjną finansową przez KBN i MEN, a także z różnorodnych funduszy celowych. W rezultacie tylko w ostatnim roku zakupiono aparatury i urządzeń za łączną kwotę 4.349 mln złotych. Najwięcej środków wydano na zakupy urządzeń komputerowych oraz aparatury fizyko-chemicznej. Zakupiono 143 komputery oraz 77 drukarek komputerowych. Skomputeryzowano trzy dziekanaty, Dział Spraw Pracowniczych i Dział dydaktyki. Laboratoria Wydziału Towaroznawstwa otrzymały między innymi szczególnie cenną aparaturę w postaci chromatografu cieczowego, spektrometru masowego oraz zestawu do analizy termograwimetrycznej i kalorymetrii różnicowej. Zakupiono także ponad 30 kserografów typu Canon oraz risograph do powielania w nakładach kilkutysięcznych. Uruchomiono telewizję satelitarną przystosowaną do odbioru programów w technice cyfrowej z funduszu programu TEMPUS. Z tych funduszy zakupiono też kompletne wyposażenie laboratorium komputerowego dla Szkoły Turystyki i Hotelarstwa łącznie z instalacją sieci Novell.

Na uwagę zasługuje praca **Zakładu Graficznego**, który swą działalność rozpoczął w 1992 r. W pierwszym okresie Zakład wykonywał

głównie wydruki akcydensowe, przechodząc kolejno do bardziej skomplikowanych prac, a mianowicie wydruków: zeszytów naukowych, monografii, skryptów, podręczników, biuletynów informacyjnych i informatorów.

Zakład wyposażony jest m. in. w powielacze offsetowe, zszywarkę, prasę ręczną, krajarkę, kopioramę, kopiarkę stykową i prasę pneumatyczną. Doposażony został skład komputerowy. Od chwili powstania Zakładu zrealizowano łącznie 760 zleceń.

Finansowanie Uczelni

W kadencji 1990/91 - 1992/93 nastąpiły istotne zmiany zasad gospodarki finansowej i prowadzenia rachunkowości idące w kierunku zwiększenia samodzielności Uczelni. Nastąpił procentowy wzrost udziału dochodów własnych w ogólnej kwocie przychodów, uzyskiwanych z tytułu:

1. opłat dydaktycznych (wolni słuchacze, studia wieczorowe, zaoczne, powtarzanie roku, studia podyplomowe);
2. opłat za wynajem pomieszczeń;
3. odsetek bankowych z lokat terminowych.

Pozyskiwanie dochodów własnych było konieczne z powodu tego, że dotacje budżetowe już od 1991 roku są niższe od elementarnych potrzeb związanych z funkcjonowaniem Uczelni i przyrostem liczby studentów.

Senat Uczelni podjął uchwałę w sprawie dodatkowego wynagrodzenia nauczycieli akademickich z dochodów własnych za godziny ponadwymiarowe. Ponadto z tychże dochodów w 1992 roku sfinansowano nakłady inwestycyjne na budowę i modernizację nowych obiektów. Nakłady te wynosiły 5.356 mln zł. Począwszy od stycznia 1993 r. zmienił się sposób finansowania budowy Collegium Altum. Środki finansowe przekazywane są bezpośrednio z Ministerstwa do Uczelni (dotychczas na konto Zarządu Inwestycji Szkół Wyższych). Na rok 1993 Uczelnia otrzymała dotację na kontynuowanie inwestycji w wysokości 5.500 mln zł.

Działalność badawcza była finansowana głównie przez Komitet Badań Naukowych w ramach: badań własnych, działalności statutowej oraz projektów badawczych. Część sum w ten sposób pozyskanych powiększyła możliwość zakupów inwestycyjnych. Dotacje na pomoc materialną dla studentów, które otrzymywała Uczelnia w mijającej kadencji, w zasadzie wystarczały na zabezpieczenie stypendiów socjalnych i przyznawanych za wyniki w nauce. Odpłatność studentów za zakwaterowanie w akademikach nie przekroczyła 50% kosztów utrzymania domów i stołówek studenckich.

W roku 1992 Uczelnia utworzyła Własny Fundusz Stypendialny: ze środków pochodzących z nadwyżki bilansowej oraz z procentowych odpisów od opłat wnoszonych przez studentów studiów zaocznych i wieczorowych, za egzaminy wstępne oraz przez słuchaczy Studiów podyplomowych i wolnych słuchaczy. Ze środków tych wypłacane są stypendia dla studentów, którzy podczas jednego z dwóch ostatnich lat studiów przygotowują się w charakterze asystenta stażysty do podjęcia obowiązków nauczyciela akademickiego oraz dla słuchaczy dziennych studiów doktoranckich.

W okresie sprawozdawczym nadal obowiązywały limity na wynagrodzenia osobowe (Tabela).

Limity i ich wykorzystanie – wynagrodzenia osobowe

Lata	Limity w ramach dotacji w mln zł	Wykorzystanie
Rok 1990	11.387,9	11.389,3
Rok 1991	16.736,0	16.774,0
Rok 1992	26.870,0	28.170,0
Rok 1993	33.346,0	24.596,0*

* Tylko za I półrocze 1993 r.

Przekazywane limity i środki na wynagrodzenia budżetowe przez MEN były w poszczególnych latach mijającej kadencji stopniowo coraz niższe w stosunku do potrzeb. Już w 1992 roku zaistniała potrzeba dofinansowania powstałej różnicy ze środków własnych. Przewiduje się, że różnica ta pogłębi się w 1993 r. W związku z powyższym w przypadku nie zwiększenia limitu i środków na rok bieżący przez MEN, (o co zabiegamy), Uczelnia będzie zmuszona pokryć niedobór z dochodów własnych Uczelni. Ta okoliczność oraz dalsze potrzeby inwestycyjne czynią koniecznym wzmożenie reżimu oszczędnościowego w całej gospodarce Uczelni.

Uwagi końcowe

Na nowy rok akademicki 1993/1994 przyjęto na I rok studiów dziennych i wieczorowych ponad 1,2 tys. studentów (spośród prawie 3 tysięcy kandydatów). Na studia zaoczne zgłosiło się natomiast ok. 3 tys. osób. Równocześnie znacznie zwiększona liczba studentów studiujących według zreformowanego programu osiągnęła już III rok studiów, na którym realizować będzie wybrany przez siebie kierunek i specjalność.

Z tego wszystkiego wynikają dla Uczelni nowe wielkie wyzwania. Konieczne będzie podjęcie intensywnych starań dla zwiększenia kadry nauczycielskiej: przyjęcie licznych nowych asystentów, zwiększenie liczby doktorantów na studiach dziennych oraz przyjęcie dalszych specjalistów z zewnątrz jako wykładowców. Istotnym odcinkiem rozwoju kadrowego w naszej Uczelni jest także zwiększenie liczby profesorów tytularnych.

Czekają nas wzmożone wysiłki w zakresie prac inwestycyjnych. Coraz ostrzej odczuwany jest brak nowoczesnej centralnej biblioteki i czytelni stanowiących niezbędny warsztat pracy pracowników naukowych i studentów. Konieczne jest uruchomienie dalszych laboratoriów komputerowych i sal wykładowych.

Napór kandydatów na studia zaoczne może zostać opanowany przez uruchomienie punktów konsultacyjnych a w dalszej perspektywie również filii Uczelni w większych miastach Wielkopolski poza Poznaniem. Jak wspomniano, zainicjowano już przygotowania do uruchomienia takich punktów w Koninie i w Pile, a uruchomienie dalszych jest w trakcie negocjowania. Z nową kadencją Akademia Ekonomiczna w Poznaniu wkracza w nowy etap rozwoju, odpowiadający wyzwaniom obecnych czasów.

Wizyta p. Premier Hanny Suchockiej i b. Premiera Tadeusza Mazowieckiego w Akademii Ekonomicznej w Poznaniu

SPIS TREŚCI

I. KADRA KIEROWNICZA I STRUKTURA UCZELNI . 1

II. SPRAWY KADROWE . . 2

III. KSZTAŁCENIE 4

IV. SPRAWY SOCJALNO-BYTOWE STUDENTÓW 6

V. BADANIA NAUKOWE . . 6

VI. WSPÓŁPRACA Z ZAGRANICĄ 8

VII. DZIAŁALNOŚĆ BIBLIOTEKI GŁÓWNEJ . . 10

VIII. INNE JEDNOSTKI ORGANIZACYJNE . . . 11

IX. INWESTYCJE, ZAKUPY I FINANSE UCZELNI . . . 14

BIBLIOTEKA UEP GŁÓWNA

Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu
BIBLIOTEKA GŁÓWNA
276612/1990/91-1992/93
AE00258516